

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM

NR. 15 - 102. ÅRGANG

08.11.16 - 22.11.16

**MED
FORDOMMENE
BAK SEG**

France Rose Hartline
dro fra transfobi i USA
til aksept i Trondheim

SIDE 28

GRATIS!

REDAKSJONEN

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Tonje Jacobsen - Tlf: 994 87 017
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER DUSKEN
Kristian Gislvold - Tlf: 470 57 799
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Anette Sivertstøl- Tlf: 990 15 077
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Silje Bjellvåg nyhetsredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Henrik Delsbek reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Benedikt Javorovic kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Tone Høiland Ween sportsredaktor@studentmediene.no

FORSKNINGSREDAKTØR
Kaia Sørlund ifredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Anna Melkild og Rasmus Liestøl
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lasse Georg Tønnessen fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Hilde-Katrin Hagen Fjørtoft
grafisk-sje@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Kjell Robin Skyberg Elkrem
debattredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Fredrik Andersen - Tlf: 920 52 309
dagligleder@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Linnéa Heimsæter Stang - Tlf: 917 48 083
redaksjonssjef@studentmediene.no

DESK
Anders Päsche (sjef), Linn Danielsen Evjemo, Jahn Ivar Kjølseth, Synne Hammervik, Finn Brynestad, An Nguyen, Idunn Skjerdingsstad og Ida Jønsberg

JOURNALISTER
Eirik Vågeskar, Henriette Sandberg, Felix Seifert, Live Skartveit, Inga Stenøien, Renate Sørgård, Emil Øversveen, Nora Holm Ålfret, Tore Sandnes Becker, Maria Furuheim, Edvard Tronstad, Anna Voje, Even Steine, Emilie Pedersen, Hailey Hammer, Fredrik Smiseth, Frida Rystad Aune, Lisa Botterli Flostrand, Sindre Cottis, Kristina Bye, Karoline Berniklev, Silje Bjellvåg, Marie Lytømt Norum, Johannes Gulbrandsen og Lavrans Holm-Hansen

FOTOGRAFER
Hedda Rysstad, Jonas Halse Rygh, Linea Bancel, Sebastian S. Bjerkvik, Amalie Hoff Ludvigsen, Silje Krager, Hans Fredrik Sunde og Lasse Georg Tønnessen

ILLUSTRATØRER
Nora Johansen (sjef), Christian Høkaas, Inger Sidonia Krajci, Trude Bakken Telle, Astrid Böhler, Margrete Indahl og Benjamin Drews

GRAFIKERE
Torgeir Timenes Bell, Tanja-Irén Harsvik Haugen, Andrea Trengereid Gjerd, Hilde-Katrin Hagen Fjørtoft og Katarzyna Maria Wie

KORREKTUR
Idunn Skjerdingsstad (sjef), Finn Brynestad, Hera Lyngstad og Anders Päsche

FORSIDE
Linea Bancel

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS.
Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM

For annonser: salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er eitt sjølvstendig organ for studentar, utgjeve av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten for god presseskikk. Dei som tykkjer det vi skriv om dei er ugjeitt, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/dusken.no

@dusken.no

Ingenting ser mer sexy ut enn en rulla salami

LEDER

Kjønnsrekruttering er nødvendig, både for gutter og jenter

Det kan se ut som om det er mulighet for innføring av kjønnskvote for gutter på profesjonsstudiet i psykologi ved NTNU. Det er høyst nødvendig, da kjønnsfordelingen på studiet ligger på rundt 80 prosent jenter og 20 prosent gutter. Instituttillitsvalgt på psykologi signaliserer at studentene der er positive til rekrutteringstiltak.

Når andre rekrutteringstiltak, og da særlig kjønns-poeng, har vært i søkelyset tidligere har det virket som om studentene selv har vært de som har vært mest skeptiske. Studenttinget har ingen politikk på kjønnskvote, men er imot kjønnspoeng. I tidligere diskusjoner har studenter uttalt at kjønnspoengordningen er avleggs og overflødig. Det blir spennende å se hvorvidt misnøyen blir like stor rundt eventuell kjønnskvote for gutter som den har vært mot kjønnspoeng for jenter på teknologistudier.

Noe av misnøyen som har eksistert rundt kjønnspoeng kan bunne ut i det faktum at det fram til nå har vært en ordning som kun har omfattet jentene. Det er lett å argumentere for at kjønnspoeng er avleggs dersom man viser til mangelen på tilsvarende ordninger på kvinnedominerte studier. I tillegg har likestillingsloven flere begrensninger mot positiv særbehandling av menn

enn kvinner i opptak til høyere utdanning. Det er ikke hensiktsmessig når ønsket er likestilling for alle, og ikke bare kvinnene.

Innføring av kjønnspoeng eller kjønnskvote for gutter på psykologi- og helsefag kan føre til en større aksept og forståelse for viktigheten av å bruke slike virkemidler for å oppnå kjønnsbalanse i studier og arbeidsliv.

Kjønnsbalanse skjer nemlig ikke av seg selv. Vi trenger å løfte fram kvinner som vil ut i lederstillinger. Vi må arbeide målrettet for å få flere menn inn i helsefagarbeid. Vi har ikke kommet så langt at vi klarer oss uten disse tiltakene, og det faktum at jenteandelen på Industriell økonomi og teknologiledelse ble mer enn halvert etter ett år uten kjønnspoeng bør være bevis nok. Vi er rett og slett ikke klare for å ta støttehjulene av sykkelen ennå.

Jo visst er kjønnspoeng, og kanskje også kjønnskvotes, på mange måter urettferdig. Men det handler om å se det større bildet, og i dette tilfellet er det ingen tvil om at målet helliger middelet.

TONJE JACOBSEN

Redaktør, Under Dusken

FRA ARKIVET Under Dusken #15 1984

Under Dusken beklager

Ikke rekordlav valgdeltakelse i Studenttinget.

KOMMENTAR

SILJE BJELLVÅG

Nyhetsredaktør

I forrige utgave av Under Dusken spådde vår journalist Frida Aune at årets studenttingsvalg ville lede til overskriften «Rekordlav valgdeltakelse i Studenttinget». Vi i Under Dusken ønsker derfor å beklage for den forhåndsdømmende holdningen vi valgte å trykke. Åtte prosent valgdeltakelse er faktisk ikke rekordlavt. Det var én prosent lavere i 2009. Vi tok feil, og legger oss flate.

Det er konsensus om at åtte prosent valgdeltakelse er for lite, og det er tydelig at Studenttinget må gjøre mer for å engasjere studentene. Journalist Frida Aune meldte et ønske om innføring av listevalg, men det er det lite interesse for i Studenttinget. Det gagner ingen at vi har en studentpolitikk som ikke fungerer.

ILLUSTRASJON: Inger Sidonia Krajci, Nora Birgitte Johansen

Felipe Fawcett, en av representantene i Studenttinget 2017 mener den lave oppslutningen gjør hele Studenttinget svakere og mindre legitimt. Han føler seg ikke som en representant for studentmassen.

trenger å stemme i det hele tatt, da alle kandidatene kommer med i Studenttinget som enten vara eller representant uansett. Det er ingen reell konkurranse mellom kandidatene.

Satsningsprosjektet «Study Trondheim» jobber knallhardt for å få tittelen «Nordens beste studieby». Et velfungerende studentdemokrati burde være på plass for at Trondheim skal få denne tittelen. Det innebærer et studentdemokrati hvor politikerne evner å fortelle studentene hva de driver med og hvorfor det angår studentene, og hvor det er nok engasjement til at det er en reell konkurranse om å få representere studentene.

Når kun 3 000 av 36 000 studenter velger å avgi sin stemme har vi et problem. Vi dekket valg-oppslutningen med overskriften «92 prosent av studentene valgte sofaen», men man kunne jo jaggu stemme derfra også. Mon tro hvor mange studenter som visste at det var en mulighet.

Kan bli kjønnskvotes for menn

VIL HA MANGFOLD: Både UiO og UiB ønsker kjønnskvote på profesjonsstudiet i psykologi. NTNU stiller spørsmål ved om lovverket tillater det.

NTNU ønsker å bedre kjønnsbalansen på profesjonsstudiet i psykologi, hvor det i dag er 78 prosent kvinner.

TEKST: Fredrik Smiseth, Frida Rystad Aune ILLUSTRASJONSFOTO: Hedda Rysstad

NTNU stiller seg positive til å være vert for en nasjonal satsning på rekrutteringstiltak for gutter på kvinne­dominerte studier. Dersom loven tillater det, mener de kjønnskvotes vil være den beste løsningen på skjev kjønnsfordeling på blant annet profesjonsstudiet i psykologi.

Mener lovverket hindrer kvotering av menn
Etter innspill fra universitetene i Oslo og Bergen, har Kunnskapsdepartementet i løpet av høsten undersøkt tiltak for å bedre kjønnsbalansen på kvinne­dominerte studieretninger, som for eksempel ved profesjonsstudiet i psykologi. I dag er det 16 prosent menn ved denne studieretningen ved UiB. Både UiO og UiB vil ha femårig forsøksordning med guttekvote på 30 prosent.

Ved NTNU har studiet 22 prosent menn. Seniorrådgiver Anne Marie Snekvik fra NTNU sier at NTNU også er positiv til kjønnskvotesering ved studiet.
– Vi må derimot vite at guttekvotesering er på riktig side av lovverket før vi kan vurdere å innføre det, sier Snekvik.
Proroktor Berit Kjeldstad ved NTNU utdyper i en høringsuttalelse at dagens likestillingslov ikke gir hjemmel for å innføre kvotering av menn. I forskrift til likestillingsloven om særbehandling av menn § 3 kan det bare gis særtiltak for menn i studier som særlig er rettet inn mot undervisning av, eller omsorg for, barn. Profesjonsstudiet i psykologi faller utenfor denne kategorien, og Kjeldstad skriver at de på bakgrunn av dette ikke vil innføre kvotes eller

tilleggs­votes for menn før det er gjort nødvendige endringer i likestillingsloven.
Stort behov for mannlige psykologer
Instituttillitsvalgt Hanne Martnes for profesjonsstudiet i psykologi ved NTNU sier at psykologistudentene er positive til forslaget om kjønnskvotesering. De ser et behov for en jevnere kjønnsbalanse i psykologyrket.
– Vi trenger mannlige psykologer, på lik linje med at vi trenger kvinnelige psykologer. Studentene våre ønsker et større mangfold både i studiemiljøet og i psykologbestanden, og kjønnskvotesering kan være et godt tiltak for å oppnå dette.
Profesjonsstudiet i psykologi ved NTNU har over lengre tid slitt med rekruttering av menn til

Norge har et av de mest kjønnsdelte arbeidsmarkedene i Europa. Derfor må vi bruke de tiltakene som fungerer.

MONICA ROLFSEN
Instituttleder ved Institutt for industriell økonomi og teknologiledelse ved NTNU

studiet. De siste årene har andelen menn ligget på rundt 20 prosent. Den samme trenden kan ses på nasjonalt plan.
Martnes påpeker at kjønnskvotesering har vært omstridt fordi det ikke nødvendigvis er et særlig effektivt tiltak alene. Hun forklarer at andre virkemidler enn kjønns­votes og kvotering er viktige for å bedre rekrutteringsproblemene på psykologistudiet.
– Kanskje har man en jobb å gjøre når det kommer til å endre imaget vårt bort fra et typisk «jentestudie». Vi må fokusere på at profesjonsstudiet i psykologi skal bli mer attraktivt for menn også, og endre holdningene i samfunnet som er med på å opprettholde kjønnsforskjellene, sier hun.
– Setter oss 20 år tilbake i tid
Kunnskapsdepartementets høringsrunde om innføring av gutte­votes og kvotering kommer under ett år etter at de omstridte kjønns­votesene for jenter ble fjernet ved flere teknologiske studier ved NTNU. Nanoteknologi og Industriell økonomi

var blant studiene der andelen jenter sank drastisk. Antallet jenter som ble tatt opp på indøk sank fra 52 prosent i 2015 til 18,7 prosent i 2016.
Instituttleder Monica Rolfsen ved Institutt for industriell økonomi og teknologiledelse ved NTNU stiller seg positiv til bruken av ekstrapotes på de studiene som er overrepresentert av et kjønn, og sier at de ser positiv effekt av tiltaket.
– Kjønnspotes virker. Norge har et av de mest kjønnsdelte arbeidsmarkedene i Europa. Derfor må vi bruke de tiltakene som fungerer. Riktignok ikke på alle studier, men der det er behov.
Rolfsen forklarer at slike tiltak må få lov til å fungere over tid for å ha noen merkbar effekt på kjønnsbalansen. Hun var kritisk til avviklingen av jentepotes for de teknologiske fagene, og stiller spørsmål ved hva det betyr for kvinners posisjon i realfagsretninger.
– Det setter oss tilbake 20 år i tid. Da var det vanlig med det antallet jenter vi ser på linjene i dag. Helt siden 2008 har vi hatt et jevnt høyt antall jenter på rundt 40 prosent, sier hun. **UD**

KJØNNSSPOENG

- Følgende femårige integrerte masterprogram i teknologi og ingeniørfag ved NTNU gir også kjønns­votes til kvinner:
 - Ingeniørvitenskap og IKT
 - Marin teknikk
 - Produktutvikling og produksjon
 - Elektronisk systemdesign og innovasjon
 - Kybernetikk og robotikk
 - Kommunikasjonsteknologi
 - Datateknologi
 - Fysikk og matematikk
 - Materialteknologi
- Er du mann får du 2 kjønns­votes hvis du søker:
 - Veterinærstudiet ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU)
 - Dyrepleierutdanning ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU)

Kilde: Samordna opptak

KJØNNSKVOTERING

- Skiller seg fra kjønns­votes ved at man tar opp en viss, forhåndsbestemt kvote studenter av et underrepresentert kjønn.

Trenger du tannlege?

Studenter får undersøkelse med to røntgenbilder for kun:

290kr

(Gjelder første besøk for nye pasienter)

dine tenner

tlf: 73 99 19 99

www.tannlegtrondheim.net

10%

Studentrabatt på alle tjenester

En av Norges største tannklinikker og fagmiljø for privatpraktiserende tannleger

Sentralt lokalisert på Trondheim Torg

STORT ENGASJEMENT: Studenter demonstrerer ved University of Cape Town.

Protesterer for gratis utdanning

For omtrent ett år siden startet studentdemonstrasjonene mot økt studieavgift i Sør-Afrika. Situasjonen har blitt så alvorlig at politiet har brukt gummikuler og tåregass mot studentene.

TEKST: Lisa Botterli Flostrand, Sindre Cottis FOTO: Discott (CC BY-SA 4.0)

RASEFORSKJELLER: NTNU-student Tora Sagård er på utveksling ved University of Cape Town, og merker at demonstrasjonene har kastet lys over forskjellene.

I fjor ble det kjent at myndighetene ville øke studieavgiften til høyere utdanning i Sør-Afrika. Den gang førte studentenes demonstrasjoner til at myndighetene satte avgiftsøkningen på vent, men etter ønske fra universitetene ble saken nok en gang tatt opp. De ønsket en økning i avgiften for at deres økonomi skulle gå rundt. I motsetning til fjoråret gikk myndighetene inn for denne økningen nå i høst. Dette har ført til en nasjonal bølge av studentprotester som fortsatt pågår.

Evakuering fra forelesning

Uttevslingsstudent Tora Sagård ved NTNU studerer nå ved University of Cape Town. Hun har på nært hold opplevd demonstrasjonene og sammenstøtene mellom politi og demonstranter. Universitetet har vært preget av at elever har måttet evakuere fra forelesninger, og det har også vært stengt i lengre perioder.

– Jeg merket det først og fremst ved at forelesninger ble forstyrret. I den ene forelesningen jeg var i kom demonstrantene inn og avbrøt, og vi måtte evakuere. Over helgen fikk vi beskjed om at skolen ble stengt mandag for å prøve å oppklare situasjonen. Hver dag den uken fikk vi beskjed kvelden før om det ble skole

eller ei, forteller Sagård.

Det som først framsto som unntakstilfeller har vist seg å gjentas utover semesteret. Skolen har flere ganger blitt stengt på kort varsel, og forelesninger har fortsatt å bli forstyrret. Ettersom situasjonen utviklet seg ble det til slutt bestemt at resten av forelesningene dette semesteret skal avlyses.

– Sånn holdt det på i omtrent fire uker, før vi fikk beskjed om at de skulle fullføre semesteret med eksamen, men at det ikke lenger skulle være undervisning ansikt til ansikt. Alt ble forskjøvet med to uker, og mye av pensum ble droppet på grunn av protestene.

– Handler om raseforskjeller

I tillegg til frykt for at økt studieavgift vil gjøre det vanskeligere for fattige å ta høyere utdanning, har også demonstrasjonene kastet lys over de store raseforskjellene som fortsatt dominerer Sør-Afrika.

– Det handler i grunn om rase. I Sør-Afrika er det fortsatt store forskjeller mellom fattig og rik, hvor de rike ofte er hvite, mens de fattige gjerne er svarte eller fargede. Om semesteravgiften høynes, har ikke alle lenger den samme muligheten til å gå på universitetet.

Skolegang blir i større grad et privilegium for de rike hvite. Man merker veldig fort hvilke privilegier man har som hvit her nede.

TORA SAGÅRD
NTNU-student på utveksling ved University i Cape Town

ETTERLYSER POLITISK LEDELSE: Sør-Afrika-ekspert og senior-forsker Elling N. Tjønneland ved Christian Michelsens Institutt.

Skolegang blir i større grad et privilegium for de rike hvite. Man merker veldig fort hvilke privilegier man har som hvit her nede, avslutter Tora.

En økning i studieavgiften vil proporsjonalt sett gjøre utdanning dyrere for fattige studenter. Men gratis høyere utdanning vil heller ikke gjøre det lettere for fattige studenter, mener Sør-Afrika-ekspert og seniorforsker Elling N. Tjønneland ved Christian Michelsens Institutt.

– Mange fattige studenter sliter med å ta sine eksamener. Problemet ligger i videregående skole. Den videregående skolen i Sør-Afrika mangler kvalitet, og de mangler ressurser og kvalifiserte lærere. Resultatet blir for dårlig, og derfor blir det slik at mange som kommer på universitetet er for dårlig rustet. Slik blir det enda vanskeligere for dem å ta sine eksamener, sier Tjønneland.

Mangler politisk ledelse

Tjønneland tror at det finnes løsninger på dette, men at frontene har hardnet til. Han mener at studentdemonstrasjonene mangler en klar politisk ledelse, og at det derfor er vanskelig for partene å sette seg ned for å komme med en løsning.

– Dessverre har det blitt slik at demonstrasjonene har utviklet seg til en ren protest. Posisjonene låser seg, og det hele blir svært destruktivt. Når universitetene tilkalte politiet var det som å helle bensin på bålet, sier Tjønneland.

Han forteller at politiet ved noen anledninger har vært flinke til å veilede og beskytte studentene under deres demonstrasjoner, men at det også har vært mye unødvendig vold fra politiets og sikkerhetsstyrkenes side.

– Situasjonen har ikke blitt lettere av at de som skal sørge for ro, orden og trygghet gjør alt verre. Av og til har politiet ryddet veien og faktisk vært til hjelp for studentene. Men når demonstrasjonene har spisset seg til og studentene har gjort hærverk og vandalisme, har politiet vært ganske brutale, forteller han.

Selv om det ser ut til å være vanskelig for partene å finne en god løsning på problemet, tror Tjønneland at studentdemonstrasjonene snart vil roe seg ned.

– Jeg tror opprørene kommer til å brenne litt ut etter hvert. Studentene har eksamener og avsluttende eksamener, og da er det naturlig at det blir litt roligere i den perioden, avslutter Tjønneland. **UD**

STUDENTTJENESTER I FOKUS: Nestleder Marte Øien i Studenttinget er glad for at deres bekymring angående kutt i tjenester ble hørt.

- Effektiviseringen skal ikke gå utover studentene

TEKST: Hailey Hammer FOTO: Jonas Halse Rygh

Det første forslaget til nedbemanning ble ikke godt mottatt av Studenttinget. Nå har NTNU prøvd å rette det opp.

Som konsekvens av fusjonen mellom NTNU og høyskolene i Sør-Trøndelag, Gjøvik, og Ålesund, ble det tidligere i år vedtatt en effektiviseringsplan. Det ble fastslått at administrativ kapasitet skulle innspares med fem prosent i første omgang, og ytterligere fem prosent i løpet av de neste tre årene.

Studenttinget bekymret

I vedtaket sto det også at primærvirksomheten, altså forskning, undervisning, innovasjon, og formidling, skulle bli opprettholdt. Men da den første bemanningsplanen ble foreslått i oktober, reagerte Studenttinget kraftig. Der ble det foreslått å kutte tre årsverk i Karriere, en avdeling som hjelper studentene med studie- og eksamensteknikker, karriereveiledning, og presentasjonsteknikk, og et årsverk i tilrettelegging for toppidrettsutøvere.

- Det har blitt vedtatt at det skal effektiviseres, ikke at det skal kuttes i tjenester. Vi har blitt lovet at effektiviseringen skal gå på dupliserte arbeidsoppgaver, og at dette ikke skal gå utover studentene. Derfor reagerte vi på bemanningsplanen og sendte ut en bekymringsmelding, sier nestleder Marte Øien i Studenttinget.

Forslag revurdert

Et av argumentene for at de tre årsverkene i Karriere kunne kuttes var at Sit har lignende tjenester

og at arbeidsoppgavene da ble dupliserte. Men Øien og Studenttinget syntes dette var bekymringsfullt ettersom de ansatte i Sit ikke har samme ekspertise som de i Karriere, og mener tjenestene heller er komplimentære. De la derfor fram en bekymringsmelding som førte til en revurdering av bemanningsplanen.

- Den endelige beslutningen ble at kun ett årsverk i Karriere skal kuttes, og at årsverket i toppidrett skal bevares. Vi føler her at vi har fått fortalt hva vi mener og har blitt hørt, og det er absolutt tilfredsstillende, sier Øien.

NTNU innrømmer dårlig balanse

Seniorrådgiver Trond Singsaas leder sekretariatet som arbeider med effektiviseringen, og sier at de har prøvd å rette seg opp etter den første bemanningsplanen.

- Det er en hårfin balansegang å effektivisere uten å kutte i tjenester, men vi føler vi har bedre balanse på det nå enn for noen uker siden. Vi så i første sving at det ble kutt i tjenester, og dette har vi prøvd å rette på, sier Singsaas.

Øien og Studenttinget er fornøyd med prosessen så langt siden deres bekymringer ble tatt alvorlig, og håper den fortsetter på samme måte.

- Jeg tror på at det hele tiden har vært en ambisjon at effektiviseringen ikke skal gå utover kvaliteten på

tjenestene til NTNU. Men når man skal effektivisere er det vanskelig å spå utfallet av det man foreslår, sier hun.

Uro blant ansatte

Øien ytrer en bekymring for at det ikke ligger en god nok framgangsplan i bunnen av avgjørelsene.

- Man kan ikke effektivisere noe uten å starte med en plan, og det er viktig at man har de ansatte med på laget. Om de ansatte er usikre på hva som skal skje og derfor viser noen form for misnøye med prosessen, blir også studentene påvirket, sier Øien.

Tirsdag 8. november blir et nytt forslag til effektivisering klart. Dette går på stillinger blant de administrative ansatte, og Singsaas føler seg trygg på at forslaget vil bli godt mottatt.

- Vi har prøvd å få til en bedre balanse i dette forslaget, og jeg har vanskelig for å tro at Studenttinget eller de ansatte skal ha noen større misnøye med det. Det vil nødvendigvis være noe uro blant ansatte i slike situasjoner, men det tror vi går over i løpet av de neste ukene når de blir kjent med den nye planen, sier Singsaas. **UD**

Denne utgaven av Under Dusken gikk i trykken for det nye effektiviseringsforslaget ble lagt fram. Få med deg hvordan forslaget ble mottatt på Dusken.no.

Gjør alle til «laks»

Laks til middag trenger ikke å bestå av kun ihjelkokte poteter og grønnsaker med en litt slapp laksefilet. Prøv disse variantene i stedet!

TEKST OG FOTO: Henriette Sandberg

Dagene blir kortere og eksponeringen for sol blir også betraktelig mindre, da lesesalen er de fleste studenters tilholdssted om dagen. Med for lite sol kommer for lite D-vitamin, som man blant annet trenger for å kunne ta opp kalsium. Dette er viktig

for opprettholdelse av skelett og tenner, men frykt ikke, fet fisk er proppfull av D-vitamin. Her får du servert tre måter laks kan tilberedes på. Du kan ta utgangspunkt i fersk eller frossen fisk, med eller uten skinn.

KLASSISK MED ERTEPURÉ: Her kan laksen også byttes ut med annen fisk, som for eksempel torsk.

Klassisk med ertepuré

Ingredienser	Slik gjør du
1 laksefilet	1. Sett ovnen på 200 °C.
½ sitron	2. Legg laksen i en ildfast form med skinnet ned.
Pepper	Ha på pepper og sitronskiver. Husk å vaske sitronen først.
½ pakke frosne erter	3. Stekes i 10-15 minutter.
2 ss smør	4. Hell de frosne ertene i en kjele og tilsett smør.
Bacon (kan sløyfes)	Varm ertene på svak varme. Når de er gjennomvarme bruk en stavmikser til du har en puré.
Gulrøtter	5. Stek bacon så det blir sprøtt.
Bønner	<i>Server laks og ertepuré med for eksempel kokte gulrøtter og bønner. Dryss over bacon.</i>

ITALIENSK VRI: Pesto og pasta fungerer godt med laks.

Italiensk vri

Ingredienser	Slik gjør du
1 laksefilet	1. Sett ovnen på 200 °C.
2 ss rød pesto	2. Legg laksen i en ildfast form med skinnet ned.
Pepper	Smør pesto på toppen og ha på ønsket mengde pepper eller annet krydder. Klem over litt sitronsaft.
½ sitron	3. Stekes i 10-15 minutter.
Pasta	<i>Serves med pasta, salat og litt parmesan.</i>
Litt parmesan	
Salat	

Asiatisk rakker

Ingredienser	Slik gjør du
1 laksefilet	1. Sett ovnen på 200 °C.
1 hvitløksfedd	2. Legg laksen i en ildfast form med skinnet ned.
1 ss soyasaus	3. Bland sammen finhakket hvitløk, chili og ingefær i soyasausen. Tilsett honning. Hell sausen over laksen, og strø over litt sesamfrø om du har.
1 ts chili	4. Stekes i 10-15 minutter.
1 ts ingefær	<i>Serves med ris, paprika, rødlok og dampet brokkoli.</i>
2 ss honning	
1 ss sesamfrø	
Ris	
Paprika	
Brokkoli	
Rødlok	

ASIATISK RAKKER: Asiatiske smaker gjør seg godt med den stekte laksen.

Den mektige stillheten

Du har kanskje opplevd en pinlig stillhet på date? Eller følt at du får en indre ro av heavy metal på øretelefonene? Stillhet er mer enn du skulle tro.

TEKST: Felix Seifert FOTO: Hedda Rysstad

Stillhet er totalt eller relativt fravær av lyd. Omgivelser der lyd ikke overstiger 20 desibel betraktes som stillhet. Det er om en skal tro Wikipedia. Doktorgradsstipendiat Olga Lehmann ved Psykologisk institutt NTNU er uenig. Hun mener det ikke finnes noen absolutt stillhet.

– Selv i det fysiske ekkofrie rommet ved NTNU kan du høre dine egne kroppslige funksjoner. Stillhet er ikke noe tomrom. Stillhet er overalt, og det er fullt av betydning. Det er et rom hvor følelser kan bli satt i gang og forsterket. Det kan virke skremmende, men det er i dette spenningsfeltet at du kan oppnå selvinnsikt, forteller Lehmann.

Det hverdagslige livet er for Lehmann et levende laboratorium. Hun befinner seg innenfor den kulturelle psykologien hvor stillhet lenge har blitt oversett og glemt.

Når ord ikke strekker til

Det finnes ulike steder i samfunnet hvor stillhet kan oppleves. Hvis du har vært i kirken, enten som tilbeder eller som turist, har du kanskje lagt merke til plakater som ber deg være stille. Det samme gjelder

på biblioteket, museet eller i operasalen.

– Det estetiske møtet med kunst kan være så følelsesladet at det ikke kan beskrives med ord. Psykologi som fagfelt overser dette når bøkene kun er basert på språket. Kunsten må bli sett på som et eget språk, forteller Lehmann.

På en konsert kan du selv velge å bevisst lytte til musikken for å ekskludere andre lyder. Musikere kan også velge å benytte seg av stillhet som et virkemiddel.

– Det finnes egne noter for stillhet i musikk. De skaper en spenning mellom ordene, og har derfor en funksjon. Selv Beethoven brukte stillhet som en effekt for å forsterke følelsene. Stillheten gjør at de som lytter må forholde seg til andre lyder i rommet som en del av opplevelsen.

Hjernens lille teater

I et samfunn som stadig er i utvikling kan det være vanskelig å finne roen. For noen århundrer tilbake var det vanlig å leve på landet. Her ble stillhet knyttet til det spirituelle og religiøse. I dag lever mange i storbyer med bråk og støy. Her er det biler og busser, høylytte mennesker, og bråkete maskiner.

FAKTA OM STILLHET:

• Stillhet kan bli brukt som et virkemiddel i klinisk psykologi, og forskning viser at nevronene i hjernen regenererer mest ved stillhet.

• Noe som framstår som stillhet for deg kan være støy for noen andre.

• Stillhet kan bli brukt for å redusere følelser ved å ta avstand fra noe eller noen, samtidig som det kan ta overhånd over de kroppslige funksjonene uten en bevisst hensikt.

• Introspeksjon ved meditasjon eller mindfulness kan gi en indre ro. Dette er ikke det samme som absolutt stillhet, men en dialog med ditt indre selv.

Kilde: Stipendiat Olga Lehmann ved NTNU

LEVENDE LABORATORIUM: For stipendiant Olga Lehmann er laboratoriet det hverdagslige livet. Her forsker hun på stillhet, og hva det gjør med oss.

Spørsmålet er hva du ønsker å stilne. Med musikk blokkerer du ut annen støy, noe som kan gi deg en følelse av stillhet.

OLGA LEHMANN

– Mennesker utvikler seg i tråd med samfunnet, men kan også ta avstand ved å dra på hytteturer for å oppnå stillhet. En annen metode er mindfulness, som før var knyttet til noe religiøst, forteller Lehmann.

Mindfulness er en tilstand hvor du åpner en dør til ditt indre selv, du benytter deg av såkalt introspeksjon. Det kan fungere som en mestringsteknikk i en stressende hverdag, og er et fenomen Lehmann prøver å forstå.

– Hjernen kan bli forstått som et teater, et eget lite samfunn. Samfunnet består av noen små selvskapte identiteter. Det kan være deg selv som en student, som en venn eller som en sønn eller datter, forklarer hun.

Indre ro og mindfulness må ikke forveksles med absolutt stillhet. Det er en normal feiltakelse. Ordet består av to deler: «mind» og «full». Direkte oversatt betyr det et «fullt sinn».

– Båndet mellom introspeksjon og overtenking er nært knyttet. Når du ser inn i deg selv er det lett å bli overveldet med en kaotisk følelse. Da er du ikke i dialog med dine selvskapte identiteter, og du overtenker.

Den kleine stillheten

Når du er stille gir du deg selv muligheten til å høre etter og tolke informasjon, slik som i en forelesningssal. Stillhet kan også bli benyttet som et budskap i seg selv. Du har kanskje vært på en Tinder-date som ikke gikk helt som planlagt?

– Pinlig stillhet kan fort oppstå på date. Det kan være to grunner til dette. For det første kan du bli så betatt av den andre personen at du mister kontrollen over stemmen. Da oppstår det stillhet, sier Lehmann.

– Den andre muligheten er at du ikke finner motparten interessant. Du kan da gjøre et valg om å være stille. Stillhet blir derfor et budskap i dialogen som sier at du ønsker å unngå den andre.

Hvis du er i et parforhold, eller bor i et kollektiv, har du kanskje opplevd å ha et behov for «alenetid». Enten det betyr en time alene med spillkonsollen, en time med strikkepinnene, eller en dag med venner, er dette helt naturlig.

– Stillhet kan forsterke følelser, men det kan også redusere dem. Tid alene kan være viktig når man lever tett på noen andre. Dette er tid du

trenger for å kunne prosessere informasjon og for å ta de riktige avgjørelsene.

Introvert eller ekstrovert?

Hvor mye tid hver enkelt trenger for seg selv er forskjellig. Graden av «stillhet» varierer også for den enkelte. Musikk er et godt eksempel. For noen kan musikkgenren heavy metal være en opplevelse av stillhet, mens andre foretrekker klassisk musikk.

– Spørsmålet er hva du ønsker å stilne. Med musikk blokkerer du ut annen støy, noe som kan gi deg en følelse av stillhet. Det er også individuelle forskjeller i hvor mye stimuli en person trenger i løpet av en dag. Introverte personligheter trenger mindre stimuli enn ekstroverte, avslutter Lehmann.

Psykologistudent Mari Hestnes ved NTNU sitter i glassburet på Dragvoll for å studere til eksamen. Hun beskriver hvordan rommet må inneholde et jevnt støynivå for at hun kan konsentrere seg, selv om hun sitter med musikk på ørene.

– Musikk er noe jeg bruker i pausen. Når jeg skal lese blir lesesalen for stille. Da ender jeg fort opp med å lete etter andre lyder, sier Hestnes. **UD**

Innfører gebyr midt i leieperioden

Sit-beboere ble lovet gratis parkering, men må betale fra nyttår. Det kan være brudd på markedsføringsloven.

TEKST: Eirik Vågeskar ILLUSTRASJONSFOTO: Lasse Georg Tønnessen

Da Sits leieboere i Jakobsliveien og på Steinan studentby skrev under kontrakter, avvertete samskipnaden med at stedene hadde gratis parkering: «Det er gratis parkering utenfor huset» og «Det er mange parkeringsmuligheter på studentbyen. (...) [Plassene] er for beboere og gjester».

I oktober fikk beboerne beskjed om at de fra nyttår må ha kontrakt for å få parkeringsplass, til 150 kroner i måneden. Samtidig endret Sit nettsidene til å speile de nye bestemmelsene. Studentene vi har snakket med har funnet seg i at gebyret blir innført, men Forbrukerrådet og Leieboerforeningen tror de kan ha en sak.

Ikke trangt om plassen

Linnea Stråbø (27) studerer for å bli maskiningeniør på NTNU og bor med mannen sin i Jakobsliveien. De har en bil som de bruker cirka tre ganger i uka, som regel for å dra på turer.

– Jakobsliveien er et stykke utenfor byen, og kollektivtransporten er ikke så god, så det er greit å ha bil, forteller hun.

Ifølge Stråbø har de færreste bil.

– Kun åtte av 22 parkeringsplasser brukes i praksis. Sit kunne godt forklart bedre hvorfor de brått vil ta penger for plassene. Gebyret skal dekke måking av plassen, men den må uansett måkes for at folk skal komme inn.

Hun og mannen planlegger å parkere på en gratis plass langs veien.

– Usosialt

Per Hauan (32) bor på Steinan og studerer for å

bli lektor i matte og fysikk. Han har også bil fordi boligen ligger langt unna sentrum. Heller ikke der er parkeringsplassene fulle.

– Dersom dette skal dekke snømåking, slik Sit påstår, er det litt usosialt, mener Hauan.

– Alle har jo behov for at det måkes.

Hauan har signert en kontrakt, men ikke uten bismak. Ifølge ham må man også på Steinan måke for å komme seg til husene.

– Inntekter ikke en motivasjon

Fagansvarlig Cathrine Kristiansen i markeds- og eiendomsavdelingen i Sit bolig forteller at Sits motivasjon er å sikre parkeringsplasser til alle med behov.

– Parkeringsplasser skal ikke stå tomme fordi noen synes det er beleilig å ha et gratis oblat. Gratis bruk av parkeringsplass er heller ikke nevnt i husleiekontrakten, og varer dermed ikke ut kontraktsperioden, sier Kristiansen på e-post.

Kristiansen bekrefter at Sit ønsker å dekke deler av utearealsdriften, men at prisen er så lav at bilistene ikke dekker alt.

– Siden utearealet kommer alle til gode, er det naturlig at alle beboere bidrar, sier hun.

Bindende markedsføring?

Dersom beboerne skal ta tvisten videre, må den gå på hvorvidt markedsføringen på nettsidene var bindende for Sits del. Under Dusken har hatt kontakt med juridisk rådgiver Nora Elise Wennberg i Forbrukerombudet. Ombudet har blant annet som oppgave å vurdere om markedsføring er villedende eller ikke med

utgangspunkt i markedsføringsloven. Dette gjelder også markedsføring av boliger.

– Når en profesjonell utleier henvender seg til forbrukere for å gi opplysninger om boliger, regnes det som markedsføring, forklarer hun.

Wennberg understreker at uttalelsene hun kommer med kun er av generell art, ettersom Forbrukerombudet ikke har mottatt noen klage og vurdert denne saken.

– Dersom vi konkluderer med at den næringsdrivende bryter loven, må markedsføringen fjernes eller endres. Brudd på loven kan også medføre økonomiske sanksjoner.

Kan ha krav på gratis plass

Ansvarlig advokat Tove Berggaard i Leieboerforeningen, mener studentene kan ha krav på gratis parkeringsplass ut kontraktens bindingstid.

– Saken har ikke et klart svar, men en leieavtale kan inngås både muntlig og skriftlig. Man kan si at de som har inngått leieavtale i den tiden parkeringsplassene var gratis har krav på gratis plass gjennom sitt leieforhold, sier Berggaard.

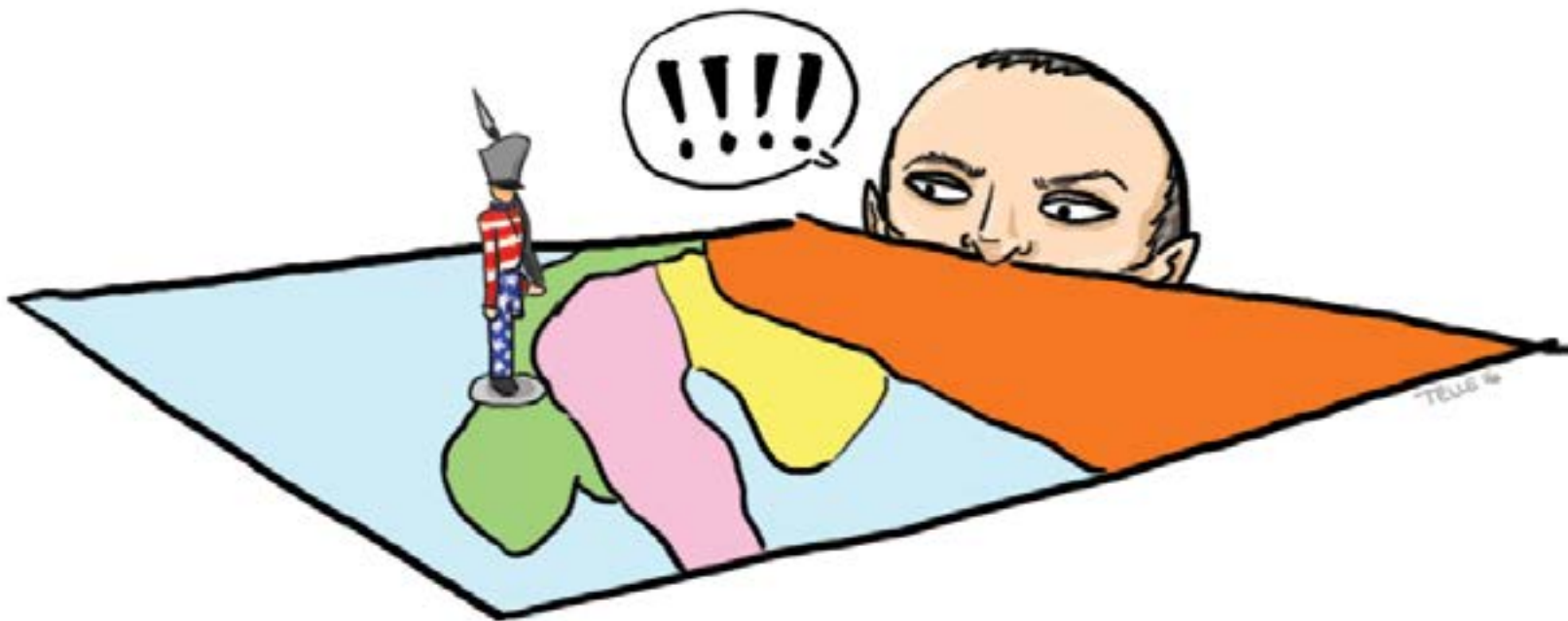
Ifølge boligdirektør Lisbeth Aspås Glørstad i Sit har studentsamskipnaden ønsket å gjøre innføringen av betalingsparkeringen på en skikkelig og lovlig måte.

– Derfor har vi gitt varsel i god tid til de som blir berørt av dette. På bakgrunn av Under Duskens henvisning til Forbrukerrådets generelle uttalelse vil vi selv ta kontakt med Forbrukerrådet for å få vurdert denne konkrete saken før vi innfører den nye ordningen, sier hun. **UD**

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til 3500 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på dusken.no.

Kontakt debattredaktør Kjell Robin Skyberg Eikrem på debattredaktor@studentmediene.no

ILLUSTRASJON: Trude Telle

Viktig at amerikanske soldater får trent under norske forhold

Utstasjoneringen av amerikanske soldater på Værnes er et strategisk grep for å styrke samarbeidet med vår viktigste allierte, skriver Lars Terje Husbyn.

DEBATT

LARS TERJE HUSBYN

Statsvitenskapstudent ved NTNU

Ivar Espås Vangen hevder i forrige utgave av Under Dusken at utplasseringen av amerikanske soldater på Værnes er en dårlig idé. Dette er ikke nødvendigvis tilfellet, men situasjonen behøver derimot å nyanseres.

Norge har inngått et samarbeid med USA om rotasjonsbasert øving og trening. Dette innebærer at 330 amerikanske soldater blir utplassert på Værnes for å trene under norske forhold i en tidsbegrenset periode. Med andre ord handler dette om midlertidig trening og ikke et permanent bidrag. Det er heller ikke snakk om opprettelse av en amerikansk base med operasjonell kapasitet. Soldatene skal innkvarteres på en norsk forsvarsbase og er underlagt norske bestemmelser. Dette skjer

innenfor rammen av den sikkerhetspolitiske linjen Norge har hatt siden andre verdenskrig og bryter ikke med norsk basepolitikk.

Norge er ikke «underdanig» USA, slik Vangen hevder. I 2005 inngikk Norge og USA en avtale som åpnet for en bredere amerikansk øvingsaktivitet i Norge. Det vi ser nå er at USA benytter seg av denne bilaterale avtalen ved å utstasjonere soldater fra US Marine Corps på Værnes.

I etterkant av offentliggjøringen har russiske myndigheter reagert kraftig på nyheten. Ikke er det overraskende, heller ikke uforståelig. At Russland tar i bruk hard retorikk er forventet ettersom Norge er av viktig strategisk geopolitisk betydning for Russland. Ren skremsepropaganda for å minske oppslutningen rundt Nato-samarbeidet og forholdet til USA er en gjenganger hos russerne. De ønsker å skape frykt slik at de kan oppnå strategiske politiske mål i Norge og i Nato-land forøvrig. Foreløpig virker det som om denne retorikken allerede har effekt på enkelte.

Sannheten er at Norge er og vil forbli en brikke i et stormaktsspill. Norge er et lite land som er avhengig av en sterk forsvarsallianse og et unisont forsvarssamarbeid for å ivareta egen sikkerhet og forsvarsevne. Med dette har regjeringen siden den kalde krigens slutt systematisk nedprioritert og nedrustet egen forsvarsevne. Dette tydeliggjør viktigheten i å samarbeide tett med våre allierte i Nato.

Det er viktig at engasjementet for militær trening i Norge øker fra USA sin side. 330 soldater på Værnes er et steg i denne retningen og kan gi norske soldater verdifull kunnskap og trening. Samtidig er det beredskapsmessig viktig for forsvarssamarbeidet at amerikanske soldater får trent under norske forhold. Amerikanske soldater på rotasjonsbasert trening, innkvartert på en norsk militærbase er på ingen måte en dårlig idé. Det er et strategisk grep for å styrke samarbeidet med vår viktigste allierte.

ILLUSTRASJON: Astrid Behler

Trump og homofiles rettigheter

Kan Donald Trumps presidentkandidatur markere en ny linje hos det republikanske partiet overfor homofile i USA?

DEBATT

EIRIK VOLE RYE
Pressefunk i ISFiT

Mye har endret seg når det gjelder homofiles rettigheter i USA de siste årene. I 2012 ble den såkalte Proposition 8, et tillegg til Californias grunnlov som forbød homofilt ekteskap, erklært grunnlovsstridig. Like etter ble det lov for homofile å gifte seg også i Maryland og Washington. Siden 2015 er likekjønnet ekteskap lovlig i hele landet, etter en avgjørelse fra høyesterett i den såkalte Obergefell v. Hodges-saken. Hva følger nå for LTBGQ-rettighetsbevegelsen i USA, når amerikanerne skal velge sin neste president?

Årets amerikanske presidentvalg vil gå inn i historiebøkene som et valg utenom det vanlige. Aldri før har to så upopulære kandidater stått igjen på oppløpssiden, aldri før har retorikken vært så knallhard, og kanskje aldri før har splittelsen mellom demokrater og republikanske velgere vært større. Presidentvalget har også vært uvanlig om en ser på hvilke saker kandidatene har valgt å fronte.

Med den hjemlige pressens tidvis noe sensasjonalistiske måte å dekke valget på, kan det være vanskelig å danne seg et klart bilde av hvilke reelle politiske endringer det faktisk kan føre med seg. Trumps mange kontroversielle utspill om blant annet muslimer, meksikanske innvandrere og kvinner har skapt store overskrifter, og mange beskylder ham for å bruke mer tid på tirader og personangrep enn å legge fram faktiske løsningsforslag.

Men mye tyder på at Trump faktisk er den mest homovennlige republikanske kandidaten i historien. Han har riktignok kalt seg en tradisjonalist når det gjelder homofilt ekteskap. Men der tidligere republikanske kandidater knapt har turt å diskutere homofiles rettigheter, har Donald Trump ved flere anledninger uttrykt sin støtte til LTBGQ-bevegelsen. Han uttalte seg imot lovendringen i Nord-Carolina ment for å tvinge transpersoner til å bruke toaletter som korresponderer med deres biologiske kjønn, i stedet for det kjønn de identifiserer seg med.

Han skapte også historie da Silicon Valley-milliardæren Peter Thiel fra podiet gav ham sin støtte som den første åpent homofile taleren på

Republikanernes landsmøte noensinne. «Jeg er stolt av å være homofil. Jeg er stolt av å være en republikaner. Men mest av alt er jeg stolt av å være en amerikaner» uttrykte Thiel til stor jubel fra salen.

Det burde nevnes at Trumps visepresidentkandidat Mike Pence ser ut til å være langt mindre homovennlig enn sin makker. Han har blant annet arbeidet imot den såkalte Employment Non-Discrimination Act, som skal forhindre private selskaper og arbeidsplasser fra å diskriminere basert på seksuell legning. Han er også sterk motstander av homofilt ekteskap og har kalt homofile par et symptom på et samfunn i kollaps, og har stått imot Obama-administrasjonens direktiv om å la transpersoner få bruke toaletter etter hvilket kjønn de identifiserte seg med.

Man kan si mye om Trump og mange er spente på hva som kan skje om «The Donald» blir valgt som president. Men kanskje markerer han starten på en ny linje fra det republikanske partiet når det gjelder homofiles rettigheter.

SAMFUNDETLEDER

Gabriel Qvigstad, leder ved Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

NTNU mangler fokus på korrupsjon

Kunnskap for en bedre verden er ikke bare ingeniører som kan lage selvkjørende biler.

Norges største universitet har ikke obligatorisk undervisning i bekjempelse av korrupsjon, svart arbeid og problematiske etiske aspekter ved arbeidslivet. Dette er for svakt, NTNU burde være bedre. Korrupsjon og etikk må prioriteres hvis vi skal bekjempe store utfordringer vi allerede har, og hindre dem i å bli større i et arbeidsliv som stadig er i endring. Et vitnemål fra NTNU burde kobles til gode faglige kvalifikasjoner og et kalibrert etisk kompass.

Norge er heldigvis et land med mye tillit i arbeidsmarkedet, og dette sparer vi milliarder av kroner på årlig. Likevel ble det i 2014 ble det anslått at svart arbeid i Norge er verdsatt til 420 milliarder kroner i året. Det unnlås 150 milliarder i skatter og avgifter hvert år, og en studie gjort ved NHH viser at korrupsjon i arbeidslivet lønner seg enten du blir tatt eller ikke. Når et norsk statsbudsjett er på cirka 1 200 milliarder og korrupsjon er den største grunn til fortsatt fattigdom i verden må kunnskapsnivået heves. Opplæring på feltet burde starte allerede på videregående skole, men må være et selvsagt fokus på universitetsnivå.

Personlig studerer jeg master i bygg- og miljøteknikk. Bransjen jeg om et par år skal ut i er en av de skitneste delene av norsk arbeidsliv. Etter å ha gått snart sju av ti semestre har byggstudenter fått

begrenset eller ingen kunnskap om hvordan håndtere slike situasjoner. En arbeidsgiver kan hinte om at man burde ta en «snarvei» eller man kan misforstå hva som er grensen mellom kundepleie og smøring. Med en gang man har gått over en grense, sitter man i et nett det er vanskelig å komme ut av. Studieplanen framover viser at tema ikke kommer opp de tre siste semestrene heller.

I mer enn ti år har ledere i frivillige organisasjoner kunnet ta faget «Ledelse i Praksis» på NTNU. Dette faget er det eneste faget jeg har hatt der jeg får kunnskap og opplæring i hvordan håndtere vanskelige problemstillinger knyttet til etiske dilemma og korrupsjon. Faget er dessverre ikke er åpent for alle, og trues i tillegg av nedleggelse siden NTNU ikke ser hensikten med faget. Dette kun to år etter ISFiT 2015, som hadde korrupsjon som tema. Da er man virkelig på vei i gal retning.

Du har kanskje hørt det før: Korrupsjon, etikk og svart arbeid må på timeplanen og på eksamen. Det at det ikke har skjedd noe enda, er alarmerende. NTNU må se at kunnskap for en bedre verden ikke bare betyr at ingeniører lager den selvkjørende bilen. For etikken i arbeidslivet danner ryggrad i et bedre samfunn. Og en rak rygg er det eneste forsvaret når korrupsjon lønner seg.

STUDENTKVITTER
Følg oss på twitter.com/dusken.no

...at Lurken prøver å gjøre “Lydige Bovim” til nye “Crooked Hillary” #samfundsmøte @Spitposten

Ah, den følelsen når man må støtte seg på mikrofonen for å klare å stå ved talerstolen #samfundsmøte @Hellepija

... at det er mange frustrerte hvite menn på Samfundet. De kalles KSG. #samfundsmøte @Spitposten

If it's broken, fix it. Litt usikker på listevalg, men hva med prøveordning og evaluering? #studentvalget @Anneheba

HVORFOR spiller ikke symf.ork. Game of Thrones på et #samfundsmøte om presidentvalget???

@nougatcrisp

DEBATTKALENDER

8. november: Valgvake: Trump vs Hillary
Sted: Stammen Café & Bar
Når: 20.00

8.november: Valgvake
Sted: Storsalen, Samfundet.
Når: 22.00

12. november: NOAHs fakkeltog mot pels
Sted: Lerkendal Stadion.
Når: 20.00

12.november: Samfundsmøte: Aviskrise!
Sted: Storsalen, Samfundet
Når: 19.00

Høye rop, tøffe blokkeringer, og harde slag

Volleyballsesongen er i gang, og målet til NTNUI Elite er klart: i år skal de vinne alt.

TEKST.: **Johannes Gulbrandsen, Lavrans Holm-Hansen**

FOTO: **Silje Krager**

NTNUI Volleyball Herrer Elite spiller i Mizunoligaen, det øverste volleyball-nivået i Norge. Gutta kombinerer til daglig studier, trening og kamper. Laget som i fjor kom til cupfinalen og endte på tredje plass i serien har nå påbegynt en ny sesong. Til tross for en seriestart uten full pott trener Espen Mokkelbost laget knallhardt i Dragvollhallen. Der jobber de for å få til noe stort.

– Sesongåpningen har vært som forventet, to seire og to tap i serien. Vi satser på cupen, og på å komme til sluttspillet i serien. Vi har satt oss et litt hårete mål om å vinne begge deler, sier Mokkelbost.

Det er alltid god stemning i hallen under lagets kamper. Gratis inngang lokker publikum til Dragvoll.

– Det er jubling mellom hver ballveksling, og vi har fått et betraktelig større publikum i forhold til for to år siden. Det er viktigere for oss at det er en god ramme rundt kampene, og at både publikum og spillerne får en god opplevelse, enn å få inn litt ekstra penger.

Til tross for en litt middels sesongstart har Espen Mokkelbost, som sammen med sin bror og assistenttrener Pål er inne i sitt andre år som hovedtrener, troen på at laget bare vil bli bedre og bedre.

– Vi er den samme gjengen som kom på tredje plass forrige sesong, i tillegg til et par nye spillere. Laget har et ekstra år med trening sammen og gutta er mer samspilte. I tillegg har vi flere unge spillere som bare blir bedre og bedre, sier Mokkelbost.

Toppidrett og fulltidsstudier

Det er ikke lett å prestere både på banen og på skolen. For mange av spillerne på NTNUIs elitelag kombineres toppidretten med fulltidsstudier. I tillegg til trening og kamper på Dragvoll, reiser også laget over hele landet for å spille bortekamper. Tromsø, Randaberg, og Suldal er

noen av stedene laget har reist til.

– Vi har spillere som tar mastergrad samtidig som de er tre timer i hallen hver dag for å trene. Vi har en dedikert og treningsvillig gjeng som virkelig gir alt. Som trener er det veldig artig å kunne jobbe med en slik spillergruppe, sier Mokkelbost og smiler.

NTNUI følger også med på unge, talentfulle spillere som vurderer å studere i Trondheim. ToppVolley Norge, en toppidrettssatsing ved Suldal videregående, blir spesielt fulgt i jakten på potensielle signeringer.

– Vi var en tur ned på ToppVolley Norge tidligere i år for å høre om det var noen som kunne tenke seg å studere i Trondheim og spille med oss. Det var en som i år valgte å studere på NTNU fordi han hadde hørt mye bra om laget vårt og ønsket å spille her. Det viser at både treningskvaliteten og spillergruppa vår har et godt rykte i volleyballmiljøet, forklarer trener Mokkelbost.

Selv om det kan virke som en gulrot å ha et

SEKUNDET FØR SMELLET: Her terper spillerne et innøvd trekk.

anerkjent universitet i samme by, er det ikke kun positivt for rekrutteringen. Det er ikke alltid lett å komme inn på sitt foretrukne studie på NTNU.

– Det er tungt å komme inn på studier her i Trondheim. I år mista vi en spiller vi ønsket oss fordi han ikke kom inn på NTNU. Han får prøve igjen neste år, så får vi se da, sier Mokkelbost.

Får ingenting gratis

– Det som gjør at vi kan ha så høye målsettinger som vi har er uten tvil innstillingen vår. Vi legger ned mange timer og mye penger, vi gjør ikke det for å tape kamper. Med det mannskapet vi har i år har vi ingen grunn til å legge lista noe lavere enn det vi har gjort, sier han.

Selv om de får rundt 60 prosent av reiseutgiftene dekket under bortekamper i serie og cup, blir det fort dyrt for elitespillerne. Studentene på laget får heller ikke dekket utgifter i forbindelse med

internasjonale turneringer som Nordic Club Championship.

– Det kan fort bli slik at spillerne på laget må ut med 20 000 kr fra egen lomme per sesong. Sponsormarkedet er dårlig, og vi sliter med å skaffe oss sponsorer. Det er veldig synd, vi skulle jo gjerne hatt noen «rike onkler».

Et godt miljø

Et godt elitelag er ikke alt NTNUI Volleyball har å vise til. De har også et godt breddetilbud, og de har lag på alle nivåer.

– Jeg tror vi har fire lag bare i den nederste divisjonen, så det er mange som ønsker å spille volleyball hos oss. Det er alt fra nybegynnere til landslagsspillere her hos oss. Fra nivå null til nivå ti kan du si. Hver høst har NTNUI Volleyball åpent prøvespill for alle som ønsker å prøve seg. I år var det så mange som kom på prøvespill, at NTNUI måtte si

nei til flere som ønsket å begynne.

– Det er ikke nok kapasitet i hallen til at alle som vil får vært med og vi har heller ikke nok trenere. Det er gøy at så mange ønsker å være med, det tyder på at vi har et godt miljø i klubben.

Flere av spillerne på elitelaget svarer likt på spørsmålet om hva som er det beste med NTNUI Volleyball: det er miljøet.

– Vi som er en del av elitelaget ser på andre lags kamper og vi er med på sosiale arrangementer på tvers av lagene i klubben. Sånn skaper vi et bånd mellom de ulike lagene, så de som er nybegynnere eller spiller på lavere nivå også får lyst til å komme og se på våre kamper senere, sier Mokkelbost.

Det legges ned mye arbeid i å bygge et godt klubbmiljø. På klubbens årlige fellestur, som i år gikk til Hitra, er det obligatorisk deltakelse for elitespillerne.

– Hele elitelaget må være med på disse turene. Eller, jeg har bestemt at de må være med, sier Mokkelbost med et smil. **UD**

GIR ALT PÅ TRENING: NTNUI Herrer Elite har trent nesten hver dag siden starten av august.

BEFRIENDE LATTER!
DAGBLADET

TO DAMER SOM
FLYTTET GRENSENE!
VG

STAND UP NORGE PRESENTERER

T U S V I K
&
T Ø N N E

SKAMMER
SEG!

PÅ TURNÉ

OLAVSHALLEN

12. nov kl. 19:00 - **UTSOLGT!**
12. nov kl. 21:30 - **UTSOLGT!**
12. nov kl. 23:30 - **NATTFORESTILLING!**

NÅ MED **200,-**
STUDENTRABATT!

BILLETTER PÅ TELEFON: 73 99 40 50 / 815 33 133 NETT: WWW.OLAVSHALLEN.NO | WWW.TICKETMASTER.NO

Morten Lillehagen

Sigurd van Dijk Festøy

Erlend Henriksveen

Hvordan kombinerer du elitesatsingen med studentlivet?

– Jeg har spilt på NTNUI i fire år nå, så jeg har jo en del erfaring. Det er vanskelig å kombinere toppidrett med studier, det tar mye tid. Man må finne balansen mellom det å prestere på skolen og å prestere idrettsmessig. Det tok litt tid, men det begynner å jevne seg ut nå.

– Jeg er femteårsstudent, men det er mitt andre år i NTNUI. Det er egentlig bare å være disiplinert. Det er mange av oss som får så sinnsykt mye glede av volleyball at vi blir mer motivert til å jobbe på skolen av å drive med idretten. Det er en helt sinnsykt fin gjeng, og det er et veldig bra miljø. Man kan alltid glede seg til kvelden når man skal på trening, liksom.

– Det blir trening på ettermiddagen og skole fra morgenen av, så det er en travel hverdag. Vi får jo se nå som eksamensperioden kommer, men jeg tror nok det går fint. Det er om å gjøre å være strukturert. Jeg hadde et år i fjor, da var jeg på Ås og studerte. Det ble ikke like mye volleyball der, så det er tøffere i år. Det er høyere nivå, og da jeg må være litt mer strukturert.

Hva gjør at dere er så gode?

– Vi har ganske god gjennomsnittshøyde. Det vi mangler i teknikk tar vi igjen i fysikk og råskap. Så er den siste brikken å finne samspillet. Vi har veldig mange gode enkeltprestasjoner og veldig mange gode enkeltspillere. Det å få sveisa det sammen til et maskineri er det vi holder på med nå. Vi er vel fire nye i år.

– Jeg mener at det er det at vi henger så bra sammen, at vi har så bra treningsoppmøte. At vi har et stort lag på trening og på tur er en veldig viktig grunn til at vi gjør det bra. Jeg har spilt på andre lag i Norge og der har det ikke vært like bra lagmiljø, og det merker du på spilleglede og resultat. Spilleglede er viktig for å vinne jevne kamper.

– Vi er et lag som kommer veldig godt overens både på og utenfor banen, noe som gjør at vi sammen klarer å prestere det lille ekstra. Vi består av flere gode enkeltspillere, som sammen skaper et veldig godt lag.

Hvorfor skal folk komme og se dere i år?

– Jeg har spilt på laget i flere år nå og den beste stallen vi fikk inn, var den vi fikk inn i fjor. Det er en kjerne på noen få spillere som har vært her lenge, men det vi brukte fjorårets sesong på var vel egentlig å skape det samspill i laget, og det er det vi tar med oss videre nå. Vi kom veldig langt i fjorårets sesong, og nå er det bare finpussen som skal til for at vi skal være best i serien.

– NTNUI Volleyball har aldri hatt et sterkere lag enn det vi har i år. Vi er mange gode spillere. NTNUI har alltid hatt mange gode spillere, men de siste årene har laget fungert bedre sammen. Vi viste jo i fjor at vi er et av Norges beste lag. Vi har absolutt det som skal til. Vi trener hardt og har troa på at vi skal bli enda bedre.

– Grunnen til å se oss i år er at vi har et felles mål om å nå cupfinalen, som vi klarte i fjor. Så på kamper nå i år vil dere se et enormt trøkk fordi vi har et felles mål, og det målet skal vi klare.

Sportsredaksjonen gir rødt kort til...

Fifa-rankingen - Hvordan i alle dager kan Fifa ranke Norge så lavt som de gjør? Greit nok, Færøyene blir ranket foran oss, og det kan høres ille ut. Men hvilke kriterier blir brukt til å ranke? Ikke utviklingspotensialet i de angrepsrelasjonelle spillforståelsesmomentene? Hva med smoothe hjemreiser fra Aserbajdsjan?

Det nederlandske skøyteforbundet - For skøyte-fanatikerne har det vært en dramatisk uke, etter at verdensener Sven Kramer på vegne av alle de nederlandske utøverne truet med kollektiv streik, under kommende sesongstart. Årsaken er at skøyteforbundet kutter bonusordningen deres med 50 prosent, for å kunne opprettholde sine egne høye lønninger. Mye er sagt om vårt eget skiforbunds håndtering av Johaug-saken her hjemme, men betalt, det får utøverne.

Norsk idrett - Norsk idrett er i hardt vær for tiden. Med et langrennslandslag med to dopingsaker på kort tid, et fotballforbund som sliter og NIF-topper som ikke klarer å svare på spørsmål fra media. «Det er typisk norsk å være god» blir det sagt, men akkurat nå framstår norsk idrett arrogant, klønete og unnvikende. Det trengs en real opprydding, for nå har svenskene altfor mye de kan gjøre narr av.

En rosin til besvær

En sann historie om livet som rosinavhengig.

TEKST: Maria Furuheim ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

I mediene opplyses det stadig om de avhengighetsskapende effektene til rusmidler som alkohol, sigaretter, og kaffe, og dette har gjort meg i stand til behendig å hoppe bukk over enhver overdrivelse innen nevnte områder. Men den virkelige trusselen viste seg å ligge et sted jeg aldri i mine villeste drømmer ville mistenkt: Det var tørrvareseksjonen i min nærmeste kolonialhandel som ble min Brutus.

Dette er en sann historie.

Det startet med at jeg begynte å ha med meg rosinesker på skolen. På bekymringsmeldinger fra medstudenter, venner og familie hadde jeg alltid unnskyldningene klare: «det er en sunn snack», «det er et godt mellommåltid», «det lager jo seriøst ingen lyd på lesesalen og har du sett hvor fin esken er».

Jeg startet å spise stadig mer rosiner: ikke bare i sosiale situasjoner, men også alene. Dosene økte fra den gjengse 48,5 gram, til 250, til halvkilosboksen. Til slutt kastet jeg innpå over en kilo rosiner i uka, et rosinbudsjett som med dagens rosinpriser ligger på 3 996 kroner i året. Dette tilsvaret nesten en månedsleie i rosiner. Stipendet ble smalere, buksene trangere, og til slutt måtte jeg innse at jeg hadde et problem.

Men hvordan skulle jeg løse det?

Mitt første forsøk var Slutta-appen, men den viste seg å være skammende sneversynt når det gjaldt utvalg av alternative stimulativer. Jeg forsøkte å slutte cold turkey, som resulterte i skjelvende hender og et så ensrettet og desperat sinn at jeg endte opp med å kjøpe en kilo rosiner i ly av mørket under hettegenser, for å skjule mitt skamfulle blikk fra butikkekspeditøren på Coop Mega, og helle de i meg rett fra boksen i mørket på kjøkkenet.

Hele kroppen skalv, og jeg klarte ikke tenke på noe annet enn rosiner. Jeg forsøkte å kjøpe smågodt isteden for å lette sukkernivået, men disakkaridet sukrose viste seg å være en dårlig erstatter for det søte, gode og solmodne druesukkeret.

Til slutt måtte jeg sette en endelig stopper for galskapen, og gikk etter nedtrappings- og nikotinplasterprinsippet. Jeg satte daglig dose til 48,5 gram. Verken mer eller mindre. Det var et helvetes slit, men med tiden gikk behovet ned, og i dag er jeg fullstendig rosinfri.

Om jeg nå bare hadde klart å gjøre det samme med all denne heroinen.

De moderne misjonærene

Noen bruker friåret på jobb eller folkehøyskole. Åsfrid og Marlene bruker tiden på å «spre det gode budskap» i utlandet.

TEKST: Karoline Bernklev
FOTO: Hans Fredrik Sunde, Amalie Hoff Ludvigsen

SPENT: Både Marlene og Åsfrid ser fram til å kunne hjelpe til i henholdsvis Kambodsja og Paraguay.

Det er to blide jenter som møter oss på en kafé i sentrum en høstkveld i november. Åsfrid Skyttermyr og Marlene Eklund kommer fra Gå Ut Senteret i Trondheim, en bibelskole eid av Normisjon. Her har de gått på skole siden slutten av august, og de er nå i siste fase av forberedelsene før de reiser ut på misjon. Det er lite ved dem som minner om det typiske bildet mange har av misjonærer, der de står kledd i jeans og skjorte. De er litt sjenerte i starten, men når vi kommer i gang med samtalen om reisen de snart skal ut på går praten lett. Om litt over en uke reiser Åsfrid til Paraguay, mens Marlene drar til Kambodsja. De vet ikke eksakt reisedato enda.

– Vi får vite datoen rundt en uke før, på den måten skal vi være mest til stede her i byen og med hverandre før vi drar. Vi skal ikke gå rundt og planlegge og tenke for mye på utreise, forteller Marlene.

Med bare noen dager igjen i Norge begynner jentene å kjenne på nervene.

– Det går veldig opp og ned. Plutselig kommer det en liten klump i magen når man innser at «shit's getting real», sier Marlene og ler, før hun fortsetter mer alvorlig.

– Man kommer til å få se ting som er veldig uvant og nytt.

LENGTET TILBAKE. Da Åsfrid var ni år dro hun til Sør-Amerika med familien, hvor foreldrene skulle jobbe som misjonærer. De jobbet i flere land, og reisen gjorde stort inntrykk på den unge jenta.

– Vi bodde i Bolivia i to og et halvt år, og så flytta vi til Peru og bodde der i ett og et halvt år, forteller

hun og legger til at hun har fått reiselysten fra dem.

Familien kom hjem til Norge da hun gikk i 9. klasse, og allerede da visste hun at hun ville tilbake til Sør-Amerika. Hun begynte etter hvert på Kvitsund Gymnas i Telemark, en privat skole drevet av Norsk Luthersk Misjonssamband.

– Der fant jeg ut at jeg ville begynne på noe lignende senere, hovedsakelig for å kunne reise tilbake til Sør-Amerika.

Da hun kom over Gå Ut Senteret likte Åsfrid det hun så. Spesielt fokuset på frivillig arbeid var noe som fanget oppmerksomheten hennes.

– Det handler på en måte ikke om at vi skal komme ned der og redde verden, vi skal heller lære av dem. Vi kommer ikke ned med en vestlig overlegenhet, men vi lærer av dem og deres kultur og sårn. Jeg synes det er den beste måten å gjøre det på.

TUREN SOM ENDRET ALT. For Marlene var det et opphold på folkehøyskole som gjorde at hun etter hvert begynte på Gå Ut Senteret. Hun kommer fra en kristen familie, og etter videregående var hun litt usikker på hva hun ville gjøre.

– Jeg har alltid ønska å reise. Man drømmer jo mye om det, selv om man ikke har reist så mye fra før. Moren til Marlene anbefalte en kristen folkehøyskole. På det tidspunktet var hun ikke noe særlig kristen, selv om resten av familien fortsatt var det.

– Jeg hadde vært lenge borte fra Gud på en måte, og vært veldig tvilende. Da begynte jeg å få en sårn type...

Hun drar litt på det før hun fortsetter.

– Lengsel. Jeg hadde et veldig stort tomrom på den tiden. Jeg var litt deprimeret.

Marlene har et stødig blikk, og bryter sjelden blikkontakt. Hun virker trygg på seg selv og snakker rolig og kontrollert. Hun begynte på linja for disippel-trening ved Hedmarktoppen folkehøyskole, noe som var veldig lærerikt.

– Vi dro på langtur til Panama i mars for å bygge hus sammen med Ungdom i Oppdrag. Det var et eller annet med den turen som bare var skikkelig fantastisk, vi hadde virkelig Gud med oss hele turen, sier hun og smiler stort.

VANLIG KOMBINASJON. Asbjørn Dyrendal er religionsprofessor ved NTNU. Han sier at misjonering ikke er hans hovedfelt, men forteller at kombinasjonen av bistandsarbeid og evangelisering er svært vanlig.

– Med evangelisering mener man å «spre det gode budskap», og det er dette mange tenker på som misjonering, forklarer han.

Han forklarer at for mange som misjonerer handler det ikke nødvendigvis om å spre religionen sin, men heller om det å gjøre gode gjerninger og å oppføre seg i kraft av Jesus. Skal man få oppmerksomhet og verve nye medlemmer til religionen er det er viktig å kunne vise til konkrete handlinger.

– Man må kunne utføre ting, og bidra i samfunnet. Folk må føle at de får noe igjen for det.

VIDT BEGREP. Dyrendal forklarer at misjonering er et mangfoldig felt, og det kan gjøres på mange forskjellige måter. Det praktiseres på en eller annen

måte i de fleste religioner, men er mer vanlig i noen enn i andre.

– Noen religioner hevder at de er en «misjonsfri» religion og at de ikke prøver å spre den, men det er en vanskelig ting å si fordi det ligger i religionens natur å forkynne. De religiøse uttrykk som overlever må rekruttere nye tilhengere, forklarer han.

Han sier at selv om man sjelden er enige om noe innenfor religion er det allikevel visse ting som har større oppslutning enn andre.

– Innenfor kristendommen vil det for eksempel være noenlunde konsensus rundt misjonering på grunn av misjonsbefalingen. Det finnes også dem som er skeptiske til dette og lur på om det er den beste måten å gjøre det på, men de tilhører nok et mindretall.

GÅR I DYBDEN. Ved Gå Ut Senteret bruker jentene mye tid på å lære om hva som vil møte dem når de kommer til landene de skal bo i de neste månedene. De har snakket om kulturforskjeller og gått i dybden på nettopp dette. Under forberedelsene

jobber de i team med de som skal til samme land.

– Jeg tror vi er 32 som skal ut, og så er det syv forskjellige team, forteller Åsfrid.

De to jentene begynner å ramse opp de forskjellige landene man kan reise til. Paraguay, Ecuador, Kambodsja, Etiopia, Indonesia, Nepal, og Tsjekkia. Man velger hvilket land man ønsker å reise til når man søker på skolen. Teamene de er satt i jobber tett sammen her i Norge for å forberede seg på en annerledes hverdag i landene de skal til. Jentene beskriver teamene som en god miks av forskjellige mennesker.

– Vi jobber mye med teambygging, og i tillegg har vi en mentor i alle teamene som veileder oss. Vi har også gått gjennom personlighetstester for å finne ut av hva slags personlighetstype vi er, sier Marlene.

De har gått ordentlig i dybden og gravd fram mye fra fortiden for å lære hverandre å kjenne best mulig. Både tros- og livshistorie har blitt delt, og lite er hemmelig innad i teamene. De har faste møter en gang i uka, og i tillegg bor hvert team sammen i et bofellesskap.

– Det blir veldig tett på, og det er jo for at vi skal

fungere best mulig sammen i utlandet, forteller Marlene med et alvorlig uttrykk.

Åsfrid nikker enig. Hun har fått mye ut av det to måneder lange oppholdet, og det har gitt henne et nytt perspektiv på oppgaven de har foran seg.

– Det er veldig lærerikt. Da jeg søkte på Gå Ut Senteret tenkte jeg først og fremst at jeg skulle reise til Paraguay, jeg tenkte ikke så mye på tiden her i Norge. Men jeg har lært utrolig mye, både om meg selv og om bibelen, sier hun ivrig.

ENGELSKUNDERVISNING OG DAGHJEM.

Når de kommer til landene de besøker skal jentene gjøre litt forskjellig arbeid. I Kambodsja skal Marlene og resten av teamet først til hovedstaden Phnom Penh og drive med engelskundervisning og datakurs på et internat for studenter fra landsbygda. Etter hvert skal de til Siem Reap for å jobbe med kvinner som er utsatt for trafficking, og til slutt til Kampong Chnang for å arbeide i en menighet og på en bibelskole. Turen avsluttes med en evangeliserings-aksjon.►

HUMANITÆR MISJONERING: Religionsforsker Dyrendal forteller at misjonærer som kun forkynner ofte blir sett på som litt rare, mens de blir ansett som langt mer ordinære hvis de også bidrar med humanitært arbeid.

UHELDIG VERDENSBIKKE: Sosialantropolog Thomassen kan fortelle at tidligere misjonærer ofte bidro til at nordmenn fikk et bilde av mennesker i andre land som uvitende og hjelpetrengende.

– Der hvor resten av verden skaffet seg kolonier, skaffet Norge seg misjonsmarker.

HANS MARTIN THOMASSEN
Sosialantropolog

– Det er mange konferanser hvor folk strømmer til for å høre om Gud, og da skal vi være med på det sammen med en menighet og med Normisjon.

I Paraguay skal Åsfrid og teamet jobbe i kristne menigheter, på et hjem for utviklingshemmede samt på et daghjem for barn.

– Det er for at enslige mødre kan dra på jobb om dagen, så det er mest for de fattige.

SKEPSIS. Hvordan befolkningen i ulike misjonsfelt reagerer på misjonering avhenger blant annet av tidligere erfaringer, forteller Dyrendal.

– Har man dårlig erfaring vil man naturligvis være skeptisk, sier han med et skjevt smil.

Det kommer også an på hvordan de som styrer landet opererer, noen steder er det makten som bestemmer hvilken religion landet skal ha. Det kan være at det er en annen religion som flesteparten av befolkningen tror på fra før, og da kan det være vanskelig å drive misjonering, forteller Dyrendal. Her hjemme er de fleste skeptiske når de hører ordet misjonering.

– I Norge har det blitt en veldig perifer greie. Det

har vært en viktig kulturell bevegelse historisk sett, også i Norge, men for de fleste i dag er det så ukjent at mange nok oppfatter misjonering som en sær ting å gjøre.

Han sier at det i stor grad avhenger av hvordan det framstilles. Det å skulle evangelisere oppfattes som veldig rart for mange, men når man reiser for å drive med bistand i tillegg blir det ikke så fjernt.

– Da utfører man jo en god gjerning, utdyper han.

ÅNDELIGE KOLONIER. Vi møter Hans Martin Thomassen på et kontor på NTNU Dragvoll. Thomassen er førsteamanuensis ved Sosialantropologisk institutt og har lang erfaring innenfor sosialantropologisk forskning. Han forteller at selv om det kan virke litt avleggs i dag, så har Norge historisk sett hatt høyest antall misjonærer per innbygger i hele Europa.

– I perioden fra starten av 1800-tallet og til rundt 1950 var misjonen den største folkebevegelsen i Norge, sier han. Han snakker fort, men stemmen er rolig.

Thomassen trekker paralleller mellom kolonialisering og misjonering, og forklarer at misjonering

var en måte man kunne få innflytelse på uten å ha kolonier.

– Der hvor resten av verden skaffet seg kolonier, skaffet Norge seg misjonsmarker. De skaffet seg på en måte åndelige kolonier.

Det at de reiste ut til land hvor mange ikke hadde vært før, gjorde at de kunne rapportere hjem om ting som til da hadde vært helt ukjent.

– De bidro jo, slik som antropologer gjør i dag, til å forme bildet av «de andre», forteller Thomassen ivrig.

Dette er imidlertid ikke bare positivt. Lokalbefolkningen som misjonærene møtte på ble framstilt som mennesker i nød som måtte reddes av misjonærene, og språket som ble brukt var ofte nedlatende.

– «Misjonsblikket» handlet om mennesker som ikke var kristne, som levde i mørket og som trengte vår hjelp, sier han.

Han legger ikke skjul på at dette er et uheldig bilde som nordmenn hadde i mange år, og som ikke stemmer med virkeligheten.

SAMMENSATT VERDENSBIKKE. Thomassen er ikke så bekymret for at misjonærene skal være til besvær i landene de kommer til.

– Det er ikke sånn at de bare kommer dit og definerer hva arbeidet skal handle om, de må jo forholde seg til andre mennesker og samarbeide med dem, forklarer han.

Han har spesielt kunnskap om Kambodsja, og legger vekt på at dette er et land med en så stor sammensetning av forskjellige mennesker at det ikke finnes en ren identitet som kan bli truet. Han sier at de fleste kulturer er blandinger, eller hybrider, av andre kulturer igjen.

– Hvis du ser for deg at disse menneskene har satt sammen forskjellige biter til sitt eget verdensbilde, tror jeg ikke det er noen grunn til å være redd for at misjonærene skal komme ned dit og ødelegge noen ting.

Han mener det er viktig å huske på at slike steder har så mye historikk at det skal mye til for å forandre på ting.

– Det at det kommer noen misjonærer har ikke noe å si i det store bildet, men det kan godt være at deres tilstedeværelse kan skape en liten positiv forskjell for noen få mennesker som faktisk syntes at møtet med dem var en fin ting.

Han tror at misjonærene kommer til å bli møtt med nysgjerrighet og at lokalbefolkningen sikkert vil plukke opp noe av det de sier.

– Det er rimelig sikkert at de ikke vil omfavne alt det misjonærene måtte ha på hjertet, men de blir kanskje inspirert til å blande noe av det sammen med alt det andre som utgjør deres rammeverk for å skaffe seg et meningsfylt liv. Samfunn endrer seg hele tiden, konkluderer han.

VANSKELIG Å FORKLARE. Åsfrid og Marlene synes det er vanskelig å forklare arbeidet sitt til folk som ikke er troende.

– Blant min vennekrets hjemme, hvor det ikke er så mange kristne, har jeg prøvd å forklare det som en tur hvor vi skal ut og hjelpe til, forteller Marlene. Hun synes det er lettere å få de kristne vennene sine til å forstå.

Åsfrid tror også at de ikke-religiøse vennene hennes er skeptiske.

– De tenker nok at det virker litt meningsløst. Men når man nevner bistand så synes folk med en gang at det virker mer spennende.

Ingen av jentene kjenner noen andre som gjør det samme som dem, bortsett fra de andre på Gå Ut Senteret. På spørsmål om hva de tenker om at noen er kritiske til misjonering må begge tenke seg godt om. Åsfrid forteller etter hvert at hun ikke har møtt noen som har vært direkte imot det.

– Men hvis jeg hadde møtt på noen som var det, så hadde jeg forsvart det med at vi jo drar ned dit for å hjelpe oss med dem. Det er ikke sånn at vi kommer ned og prøver å manipulere noen til å bli kristne eller noe sânt.

Hun tror at mange tenker at de bruker tilbud om bistand for så å kunne tvinge på dem en religion, og er opptatt av at det ikke er det det handler om.

– Det handler først og fremst om å tilpasse seg hvordan de lever, og så å leve sånn som vi mener er et kristent forbilde. Vi prøver å vise litt av Jesus gjennom hvordan vi oppfører oss. **UD**

– Det handler på en måte ikke om at vi skal komme ned der og redde verden, vi skal heller lære av dem.

ÅSFRID SKYTTEMYR

En samtale med Snowden

Det er spennende å høre om Edward Snowden.

Det er enda bedre å høre på ham personlig.

TEKST: Kristina Bye

FOTO: Sebastian S. Bjerkvik

Beskjeden om å møte opp tidlig var det flere som tok til seg. Litt over halv syv, en time før arrangementet skal starte, er det allerede en lang kø utenfor kunsthallen i Trondheim. Med god hjelp fra ivrige tilskuere får jeg sikret meg en god plass. Arrangørene hadde regnet med rundt 100, men det er godt over 250 mennesker i rommet. Som innlederen så fint starter med:

– Vi er en brannfelle allerede.

EN MAKTNASJONS STØRSTE FRYKT

Det begynner å nærme seg fire år siden Edward Snowden slapp en informasjonsbombe

over verden. Gjennom sitt arbeid for det amerikanske National Security Agency (NSA) fant han utallige bevis på ulovlig overvåkning av helt vanlige mennesker. Snowden, som jobbet seg opp fra en helt vanlig sikkerhetsvakt til å bli en ekstern informasjonsleverandør, ville ikke ha noe med dette å gjøre.

Dette var brudd på menneskerettigheter, og nektet blant annet mannen i gata den simple retten til privatliv. Dermed gjorde han det ingen andre turte å gjøre: han ga informasjonen videre. Som takk ble han stemplet som landsforræder og måtte flykte fra hjemlandet. I dag har han politisk asyl i Russland,

som ironisk nok er et av verdens mest lukkede land når det kommer til ytringsfrihet og rett til privatliv.

Amnesty International har aktivt gått ut for å få Edward Snowden benådet, og underskriftskampanjen deres har i skrivende stund over 17 000 signaturer. Arrangementet «En samtale med Snowden» er en mulighet for å få flere signaturer, samtidig som flere vil få et dypere innblikk i saken.

– Jeg håper denne kvelden skaper flere nye diskusjoner rundt middagsbordet.

Tanya O'Carroll er rådgiver for teknologi og menneskerettigheter for Amnesty International. Tidligere på dagen holdt hun et seminar på Digs for

å prate om privatliv i en digital verden, og nå er hun til stede for å presentere og intervjuer Snowden. Hun sier det beste folk kan bidra med er engasjement.

– Det viktigste man kan gjøre, som Snowden sier, er å bry seg. Om de 250 som var her i kveld gjør nettopp det, er vi langt på vei.

Personlig gikk jeg inn til dette møtet med flere blandede følelser om Snowden. For hvordan kunne en helt vanlig mann, som han selv titulerer seg, gjøre så mye skade?

FORKJEMPER FOR YTRINGSFRIHETEN

Det går en slags bølge gjennom rommet når en hel vegg fylles av Snowdens ansikt. Rommet som før var fullt av mennesker som snakket ivrig sammen, blir plutselig helt stille. Så bryter alle ut i applaus. Han kan ikke se oss, men han kan høre oss. Det benytter publikum seg av flere ganger. For selv om det er John Peder Egenæs og Tanya O'Carroll som leder

intervjuet, åpnes det også for muligheten til å stille egne spørsmål direkte til Snowden.

Snowden selv føler ikke han er i rett posisjon til å kommentere. Hvorvidt det er rett eller galt at han benådes. Han håper bare at hans situasjon kan være med på å ende jakten på varslere som ham selv. Her hjemme fikk han pris for fremragende bruk av ytringsfriheten, men friheten til å motta den var en annen sak. Selv om hjemlandet har satt i gang litt av en heksejakt, er ikke Snowden blitt mindre hjemmekjær av den grunn.

– USA balanserer kraften av det som er godt og ondt her i verden, uansett hvordan du vrir og vender på det, sier han.

PRIVATPERSONEN EDWARD SNOWDEN

Selv om det å høre om overvåkning og frarøving av privatliv er mer enn spennende nok, er det også flere som lurar på hvem mannen bak datamaskinen er.

Når gulvet åpnes for spørsmål, er et av de første til Snowden personlig.

Hva liker han å gjøre? Ser han på tv-serier? Hører han på musikk? Musikken vil han ikke dele, ettersom han bruker Youtube, og NSA sikkert kan finne en måte å ødelegge det for ham (til mye latter i salen), men om noen vil gjøre *litt* som Snowden, kan en jo se *Mr. Robot* eller *Westworld*.

Selv dette klarer Snowden å knytte til kveldens tema. Fordi slike ting, slike helt vanlige ting som å se på tv, kunne høre på musikk og ikke dele det med verden, er plutselig ikke en selvfølge. Med overvåkningsteknologi som Snowden avdekket i bruk på helt vanlige mennesker, er det plutselig ikke en privatsak lenger. Den hverdagslige tematikken står i sterk kontrast til det kalde bildet på veggen; En påminnelse om at denne personen ikke kan være til stede av henhold til egen sikkerhet. **UD**

Hele Trondheims drag king

Kjønnsforsker France Rose Hartline har gått en lang vei for å akseptere sin identitet. Nå lever han drømmelivet, som mann og dragartist.

TEKST: Marie Lytomt Norum
FOTO: Linea Bancel

På kanskje den varmeste dagen i oktober, møter jeg France Rose Hartline utenfor Kaffebrenneriet på Bakklandet. Han hilser på meg med et godhjertet smil, og hadde jeg ikke allerede visst det, ville jeg aldri ha gjettet at han har levd 28 år av livet sitt som en dame.

ÅPENBARINGEN.
Vi finner oss et bord ute i sola, begge overrasket over hvor varmt det kan være så sent på høsten. Han tar av seg jakka, og bestiller seg en liten kopp med varm kakao.

32 år gamle France kommer opprinnelig fra New Orleans i USA, født med navnet Frances. Nå har han bodd i Trondheim i to år. Her har han fullført en mastergrad i kunst, og for tiden jobber han med doktorgrad i kjønnsstudier på NTNU.

Når var det du skjønnte at du var mann?
– Jeg forsto det ikke i løpet av et øyeblikk, men gjennom livet har det vært mange små hint, som slutt førte fram til en åpenbaring. Det er bare fire år siden jeg begynte å fortelle det til vennene mine. Jeg prøvde å smake litt på hvordan det var å si det til høyt, men det tok tid å venne seg til at andre skulle se meg på den måten.

France bodde på den tiden i Cape Town, og han var blitt medlem av en drag king-gruppe som opptrådte på scenen hver uke. Øynene hans gløder når han engasjert forteller om hvordan det var å ta på seg drag king-kostymet.

– Jeg elsket å se på bildene av meg selv som mann! Det var første gang jeg så den virkelige meg, og det føltes veldig riktig endelig å komme ut.

SKOLEN SOM UTVISTE HOMOFILI.
France gikk på en streng, katolsk jenteskole i New Orleans. I skoletimene ble de lært opp til at homofili var noe avskyelig, og en jente på skolen hans ble utvist da hun sto fram som lesbisk. Øynene hans blir våte, og han blunker mye når han snakker om oppveksten i USA. Det er tydelig at det var en traumatisk tid.

– Måten transpersoner ble framstilt på skolen vår

FRANCE ROSE HARTLINE

Alder: 32 år.

Aktuell som: Opptrer som dragartist i Trondheim under navnet «Frankie Boi».

Studier: Har en mastergrad i kunst, mastergrad i sosiologi, og skriver nå en doktorgrad om kjønnsforskning.

Kunst: Medgrunnlegger av prosjektet «Art[Gender][Art]», som har til hensikt å dekonstruere de samfunnsskapte kjønnsnormene.

FEM KJAPPE:
Favorittbok: *The Beach* - Alex Garland
Favorittfilm: *Contact*
Favorittserie: *Queen as Folk*
Favorittdyr: Dovendyr
Favorittartist: Thom Yorke

– Måten transpersoner ble framstilt på skolen vår var helt forferdelig. De fikk meg til å tro at de var ekle, og at det var noe jeg aldri skulle bli selv.

var helt forferdelig. De fikk meg til å tro at de var ekle, og at det var noe jeg aldri skulle bli selv.

Da han var liten pleide France å gjemme seg i brorens skap, og prøve på seg alle klærne hans. Det var først da han skjønnte at han egentlig ikke burde gjøre det, at han gjorde sitt beste for å styre unna.

– Jeg begynte i stedet å ta på meg sminke og neglelakk, og jeg gikk med skjørt hver eneste dag. Jeg var ikke meg selv, men siden jeg fikk så mye skryt, så trodde jeg at det var det riktige å gjøre. Mamma fortalte meg hele tiden hvor pen jeg var, og jeg likte all den positive oppmerksomheten hun ga meg.

Det er bare to måneder siden France fortalte foreldrene sine om sin egen identitet. Foreldrene var på besøk i Norge, men bekjennelsen kom først da han skulle sette dem av på flyplassen.

– Jeg barberte meg mens de var på besøk, men de skjønnte det likevel. Det var moren min som til slutt spurte meg rett ut. Kanskje drøyde vi det begge til siste liten med å si det høyt.

France skryter likevel av foreldrene sine. De er fra en streng, kristen kultur, men de prøver så godt de kan å akseptere ham for den han er.

TRANSFOBI.
I løpet av de siste ti årene, har France bodd mange forskjellige steder i verden, og han har bare reist hjem et par ganger i året. Det er få personer som kjenner ham både før og etter skiftet. Hjemme i New Orleans er det mye stigma rundt transpersoner.

– Hvis jeg er på offentlige toalett, er jeg livredd for at noen skal oppdage meg. På doene er det et stort mellomrom mellom dørene, som gjør det enkelt å se inn. Bare det å dra i papiret etterpå gjør jeg så stille som mulig, for ikke å vekke mistanke. De som designet doene, brydde seg lite om privatliv.

Kakaokoppen blir stående urørt. Han er altfor opptatt av å fortelle videre på historien.

– Hadde jeg blitt oppdaget ville jeg risikert å bli trakassert. I de verste tilfellene jeg har hørt om, har transpersoner blitt fysisk skadet.

Transfobi er et stort problem i sørstatene, og det►

er en av grunnene til at han trives bedre med å bo i Norge. Her har han aldri følt seg stigmatisert, og nå planlegger han å bli norsk statsborger.

– Her i Norge blir jeg av og til omtalt som «han som er trans», men jeg har ikke blitt fornærmet av det. Jeg har aldri hørt noen si det på en nedlatende måte, og jeg er veldig stolt av hva jeg har gjort.

KRAV OM KASTRERING.

I juli endret Norge loven for endring av juridisk kjønn. Tidligere var det et krav at personer måtte være sterilisert for å kunne endre deres juridiske kjønn, mens det nå er lov til å endre kjønnnet før man har gjennomgått operasjon.

– Det er umenneskelig at man tidligere måtte kastre seg for å endre det juridiske kjønnnet sitt, utbryter France.

I doktorgraden sin ved NTNU undersøker han norske transpersoners opplevelse av å bytte sitt juridiske kjønn etter at den nye loven ble gjeldende. Selv mener han at han har vært privilegert.

– Mange transpersoner rundt om i verden opplever overgangen som traumatisk. De er for fattige til å kjøpe hormoner, eller de blir fullstendig utestengt av familie og venner. Det er flere skrekkhistorier, men min er ikke en av dem.

France setter seg fram på stolen, og forteller oppslukt om studiene sine. Han ønsker å bruke sin posisjon og sin kapasitet til å skape holdningsendringer i samfunnet.

– Jeg har et brennende ønske om å vise at selv om Norge er et av de beste landene å være transperson, har vi en lang vei å gå. Transpersoner fortjener bedre, og vi må fortsette å kjempe. Likestillingen er ikke optimal, fordi lovendringen utelater mange variasjoner av transpersoner. Den utelater blant annet de som identifiserer seg som noe annet enn «mann» eller «kvinne», for eksempel intersex eller «gender fluid».

AKTIVIST.

Ved siden av forskningen, bruker France kunst som et verktøy for å utfordre synet på kjønn. Han vil vise at dagens kjønnsnormer er konstruert av samfunnet. Sammen med Helle Grøndahl startet han prosjektet «Art[Gender]Art». De reiser på turné i Norge og Europa for å vise fram kunst, holde foredrag, workshops, og festivaler.

– Kunsten gir oss muligheten til å endre andres idé om hva kjønn virkelig betyr. Kunsten kan være lekende, og den kan inspirere mennesker til å utforske. Vi presenterer kjønn i ulike former, og gjennom den kan vi snakke til mennesker på en måte som ikke virker truende.

For France har det vært viktig å være åpen om sin egen kjønnsidentitet. Han er stolt av den han er, og han ønsker å være en ressurs for alle som sitter inne med spørsmål.

– Jeg vet hvor skummelt det kan være å spørre om dette temaet. Tabuet er stort, og mange er redde for å si noe feil eller fornærmende. Det er alltid mange som er nysgjerrige på kirurgi, men det er ikke noe man må gjøre.

GENDER IDENTITY DISORDER.

Kjønnsidentitetsforstyrrelser er den formelle terminologien, og brukes fortsatt av leger og psykologer for å beskrive mennesker som opplever utfordringer med sitt biologiske kjønn.

Hva synes du om at de klassifiserer transpersoner som psykisk syke?

– Det er helt feil. Det er ikke menneskene det er

KONSTRUERTE KJØNNSNORMER: France er glad for å kunne bruke tiden sin på å formidle noe som virkelig betyr noe, både for ham selv, transpersoner, og alle andre som må forholde seg til kjønnsnormene.

– Jeg tenkte at hvis jeg prøvde å være en jente hardt nok, lenge nok, så ville jeg til slutt bli lykkelig.

noe galt med, men samfunnet. Klassifiseringen er en måte å putte de som ikke følger reglene i en boks, og si at dette er det du er nødt til å gjøre for å passe inn. Det eneste som har vært forstyrret med meg, har vært å tenke at hvis jeg prøvde å være en jente hardt nok, lenge nok, ville jeg bli lykkelig. Da jeg sluttet å prøve, sluttet jeg å være kjønnsforstyrret.

Før France kom ut, så han på Youtube-filmer om personer som angret etter at de hadde fått medisinsk behandling. Han ville være sikker på at han gjorde det rette. Nå kan han med absolutt sikkerhet si at han ikke angrer et sekund på beslutningen sin.

– Da jeg begynte å ta meg selv på alvor, var det som om en falsk del av meg døde, slik at en ekte del kunne komme til live. Nå kan jeg være hel, og jeg har møtt den virkelige meg for første gang. Det er en veldig gradvis følelse, og i begynnelsen var det litt skummelt. Nå føles det trygt og godt.

Han tar til slutt en slurk av kakaoen, og det er åpenbart at dette er et tema han trives med å formidle.

– Jeg tror jeg blir sittende her litt til, jeg har jo ikke klart å drikke opp kakaoen min en gang, avslutter France med det vennlige smilet sitt, og blir sittende for å nyte sola på Baklandet. **UD**

MANDAG:

07.00 - 08.00
RevoltMorgen

16.00 - 17.00
postBluesKollektivet

17.00 - 18.00
Alle elsker mandag

TIRSDAG:

07.00 - 08.00
RevoltMorgen

17.00 - 18.00
Garasjen

18.00 - 20.00
Blyforgiftning

20.00 - 21.00
Bokbaren

21.00 - 22.00
Påtirshda

ONSDAG:

07.00 - 08.00
RevoltMorgen

17.00 - 19.00
Nerdeprat

19.00 - 20.00
Sagtann

20.00 - 21.00
Helsebror

TORSDAG:

07.00 - 08.00
RevoltMorgen

17.00 - 18.00
Aktualiteten

18.00 - 19.00
VINYL

20.00 - 22.00
Filmofil

FREDAG:

07.00 - 08.00
RevoltMorgen

15.00 - 17.00
Nesten Helg

17.00 - 18.00
Irie Radio

18.00 - 20.00
FEBER

LØRDAG:

14.00 - 15.00
Satirikon

15.00 - 16.00
Rødmaling

16.00 - 17.00
Uillustrert vitenskap

19.00 - 21.00
Samfundsmøte

SØNDAG:

14.00 - 15.00
Skammekroken

15.00 - 16.00
Reservebenken

www.radiorevolt.no | DAB +

Radio Revolt er en radiokanal av og for studenter i Trondheim. Vi har et bredt spekter av programmer med en variert og spennende musikkprofil. Du kan streame oss på radiorevolt.no og laste ned våre podcast på Itunes.

Lei av tannlaus bakgrunnsstøy

Moddi har fått nok av musikk uten mening, og har laget et album med et nytt perspektiv. Dersom tida strakk til, skulle han gjerne vært frivillig på Samfundet.

TEKST: **Nora Holm Aftret**

FOTO: **Hans Fredrik Sunde**

– Dette blir den største konserten vi noensinne har laget. Vi har spilt masse og spart penger nettopp for å kunne gjøre noe så sinnsykt som dette.

Det er dagen før Pål Moddi Knutsen, bedre kjent som Moddi, skal ha konsert på Samfundet. Der skal han framføre sanger fra det nye albumet *Unsongs*, sammen med sin faste cellist, bandet, og Trondheim-solistene. Han sitter på en krakk og knasker på en pære etter timer med lydprøver. I mangel på tid i en hektisk turneperiode, er middagsavtalen vi egentlig planla på Lyche i siste liten byttet ut med backstage-rommet til Storsalen. Moddis krøllete hår står til alle kanter. Han er sliten og trøtt, men fremdeles energisk og engasjert i samtalen.

– Jeg tror personlig at folk er drittlei av mestepar-ten av musikken man får servert på radio. Tannlaus bakgrunnsstøy. Musikk har jo sluttet å ha innhold.

Musikk med mening

Det nye albumet består av tolv «forbudte» sanger som på et tidspunkt har blitt sensurert på grunn av sitt innhold. Låtene er fra ulike steder i verden, med fokus på blant annet politisk urett, undertrykkelse, konflikter, og ytringsfrihet.

Moddi tror temaet på albumet vil falle i smak hos studentene.

– Det er folk som kanskje kommer rett fra lesesa-len hvor de pugger til eksamen i statsvitenskap, og så kommer de hit og får mer av det samme mølet, ler han.

– Men da er i hvert fall sinnet åpent for det. Jeg føler bestandig at folk tar musikken til seg her. Det er unge, ferske ører som ikke er ødelagt av 40 år med listepop.

For Moddi er det viktig at meningen i sangene kommer tydelig fram. Hovedpoenget er ikke å skape politisk engasjement, og artisten går ikke nødvendig-vis god for budskapene sangene presenterer. Målet med *Unsongs* er derimot å vise hvor kraftfullt musikk som politisk verktøy kan være. Mange mener det han gjør er viktig, men Moddi er ikke helt enig.

– Jeg synes det skal mye til før musikk er viktig. De originale låtskriverne gjorde noe viktig, det jeg gjør klassifiseres kanskje mer som interessant.

MODDI

Hvem?

Pål Moddi Knutsen, bedre kjent under artistnavnet Moddi. Musiker fra Senja, 29 år gammel.

Aktuell med:

Albumet *Unsongs* som ble sluppet tidligere i høst.

Guilty pleasure?

Jeg vil si gullkort på SAS, fordi jeg reiser mye, og ser det som en pleasure fordi jeg får møtt mange spennende mennesker og får sett verden. Men miljøavtrykket mitt er jo større enn mange andre, og det er guilty. Men for å gi et eksempel på en enda mer guilty pleasure kan jeg heller si syden-turen til Korfu i 2013.

Beste kulturopplevelse?

Konsert med Turboneger i Andenes i 2004. Fordi det var sinnsykt bra, men også fordi det var den siste gangen jeg kunne stå blant massen av publi-kum uten at folk visste hvem jeg var.

Råd til trondheimsstudenten?

Kålaffel på Persilleriet. Veganmat. Tidligere i dag fikk jeg bestilt take-away derfra. Kanskje det heller burde vært på guilty pleasure? Føler meg litt diva siden noen måtte hente den.

Hva er din kamp?

RBK mot TIL på Lerkendal, 2. no-vember 2003. 0-1. Arne Vidar Moen skåret på overtid, på corner, og berget TILs plass i Eliteserien.

Fra Senja til Nord-Algerie

Moddi er usikker på når interessen for musikk be-gynte. Hjemme på Senja hadde ikke familien tv eller cd-spiller. I stedet for å høre på musikk, spilte fami-lien musikk sammen. Ifølge han selv er han likevel ingen wonderkid som kommer fra et musikalsk hjem.

– Mamma spilte tuba i skolekorps. For meg var det nok der det startet, kanskje. Men musikk er jo overalt.

Unsongs er forskjellig fra Moddis tidligere utgivel-ser. Det er ikke hans egne sanger, men andres histo-rier. Ifølge Moddi ser albumet utover, på verden. Det har gitt et nytt perspektiv til en artist som tilhører singer/songwriter-sjangeren.

– De to første albumene var ekstremt introverte. Det var mine tanker, mine følelser, mitt liv. Det ble ekstremt utmattende å grave følelsene ut av innvol-lene. Nå kan musikken føre til diskusjoner med folk fra for eksempel Nord-Algerie. Det er spennende og givende som musiker.

– **Samfunnsvitenskapelig metode funker jævlig bra** I tillegg til å være artist, er Moddi student ved Uni-versitetet i Oslo, hvor han tar en master i Culture, environment and sustainability. Tidligere har han studert i Trondheim og i Telemark. Ved spørsmål om studietida, begynner Moddi å le.

– Skal vi snakke om det også? Jeg har ikke snak-ke med veilederen min på to måneder! Hun har ringt og sendt meldinger. Faktisk har jeg fått mer bruk for metodelære i plata mi enn i selve masteroppgaven. Jeg leste i boka til Aksel Tjora om stedvis deduktiv og induktiv metode for å finne ut hvorfor disse forbudte sangene appellerte til meg. Samfunnsvitenskapelig metode funker jævlig bra.

På grunn av musikkkarrieren ble Moddi aldri hun-dre prosent student. Hadde studenttilværelsen sett annerledes ut, hadde han kost seg med frivillighet.

– Det hadde vært artig å være med i skolekorps igjen. Jeg hadde jobbet på Samfundet om jeg hadde hatt tid til det. I 2012 jobbet jeg som teknisk ansvarlig på kroa i Bø. Det var nok den fineste tida i livet. Kort og fint. **UD**

Brettspill er rett spill

Det finnes mer enn Monopol. Brettspill lages, selges og spilles som aldri før.

TEKST: Benedikt Javorovic

ILLUSTRASJON: Margrete Indahl

Når jeg sier brettspill tenker du kanskje på *Monopol*, *Risk*, eller *Ludo*. De fleste av oss har nok vært i kontakt med disse spillene i vår barndom: endeløse Monopol-spill, kranling over regler, og utallige terningkast. Nylig har mange snakket om en «brettspill-revolusjon».

– Brettspill har nok de siste 20 årene gått fra å være en jule- og påskegeskjekt, til å bli en mer regelmessig familieaktivitet for noen, og til en hobby for andre, sier Eilif Svensson.

Han startet brettspillforlaget Aporta Games i 2014, og utvikler selv brettspill.

– De tradisjonelle spillene trekkes oftest fram. Men det er også mange spill som har fylt tomrommet mellom de banalt enkle familiespillene og de mye mer avanserte og langtekkelige hobbyspillene, sier Svensson.

En port til sterkere brettspill

Mange har kanskje prøvd det som ofte kalles «gateway-games», en ting mellom de enkleste og mer avanserte spillene. *Ticket to Ride* og *Settlers of Catan* faller innenfor denne kategorien. Det skilles også ofte mellom eurogames og ameritrash. Eurogames, som *Settlers*, fokuserer på strategi og indirekte interaksjoner mellom spillere. Ameritrash handler ofte mer om flaks og drama. De inneholder gjerne massevis av plastfigurer

– Jeg tror at spill som *Settlers of Catan* og lignende har fått «vanlige» folk til å forstå at det finnes andre spill enn *Ludo* og *Millionær* som er kule. Jeg tror også at Kickstarter har vært viktig. På kort tid har vi fått utrolig mange forskjellige spill som treffer ulike folk med forskjellig smak. Megapopulære spill som *Cards Against Humanity* og *Exploding Kittens* har også gjort at folk har fått øynene opp for analoge spill, sier Petter Schanke Olsen.

Olsen er spillutvikler i trondheimsbaserte Tompet Games.

De driver for tiden med lanseringen av brettspillet *Kill the King*. Etter en suksessfull Kickstarter-runde samlet de inn nesten 100 000 kroner.

Opprør mot en digital trend

Denne brettspilltrenden løper tilsynelatende mot den økende digitaliseringa i samfunnet. Når du har plass til alle verdens spill på telefonen i lomma di, er det ikke da rart å bære rundt på en stor pappeske med spillbrikker? Brettspillansvarlig Marte Hordvik på Outland Trondheim, tror populariteten kan ha noe med den altomfattende digitaliseringa å gjøre.

– Sosiale medier har tatt veldig over, og vi er ikke like sosiale i den virkelige verden som vi en gang var. Mange folk, spesielt de i 20-åra, har lyst til å dra tilbake til det litt gammeldagse og autentiske. Det å samles rundt et bord og spille et spill kan være en fantastisk ting, sier hun.

Eilif Svensson sier seg veldig enig i dette.

– Det handler om et behov for tilhørighet. Brettspillene blir en slags kontrast til den digitale verden vi lever i i dag. Det å sitte rundt et bord, se hverandre i øynene, og lure på hva den andre pønser på, er en helt annen opplevelse. Dessuten er det rom for litt småpratning mellom hver spillers tur. Det er også noe eget ved å ta og føle på et fysisk produkt. Personlig har jeg lyktes i å holde kontakt med «gamle kjente» ved å invitere til spillkvelder. Det er en fin unnskyldning for å møtes.

Det sosiale aspektets sentralitet viser seg også gjennom hvilke typer spill som har blitt populært nylig. Såkalte «social deduction»-spill baserer seg på det gamle selskapsspillet *Mafia*, og går ut på at alle spillerne har hemmelige roller og må finne ut hvem som lyver og hvem som forteller sannheten.

– Veldig mange får sitt første møte med spill gjennom å prøve

The Resistance eller *Werewolf* på en fest. Det kan bli litt opphetet og mye lyving, men veldig artig. Mange starter selvsagt også med spill som *Cards Against Humanity*, sier Hordvik.

For alle sammen

Det er liten tvil om at brettspill har noen ulemper i en digital verden. De er ofte tunge og upraktiske å bære på, selv om det også finnes småspill som har blitt svært populære. Spillene kan også ta ganske lang tid, og kanskje mangler du den ene viktige brikken. Men den største hindringen er kanskje den store skumle regelboka.

– Med tanke på utvalget vi har i dag, er målgruppa egentlig alle mennesker fra ti til 99 år. Det som ofte er terskelen for mange, er å sette seg inn i nye regler. Det er lett å ta fram kjente spill, sier Svensson.

Han vil anbefale flere å prøve ut nye spill oftere.

– I stedet for å spille *Monopol* i tre timer, der du kan bli slått ut etter én time, er det bedre om en av deltakerne bruker 20 minutter på å sette seg inn i regler. Her vil jeg også legge til at det finnes mange spill i dag med korte og lettfattelige regler, samtidig som de aller fleste spill kan søkes opp på Youtube, slik at en kan få en videogjennomgang av spillet, sier Svensson.

Hordvik bekrefter at de på Outland får besøk av brettspillinteresserte i alle aldre, også mange nye til hobbyen. Hun legger til at det har blitt spesielt populært blant studenter.

Folksomt på markedet

Den store populariteten har gjort at mange nye aktører ønsker å prøve å lage sine egne brettspill. Mange nye utviklere kommer på banen og lover gull og grønne skoger, men fallhøyden er ofte stor.

– Hver måned kommer det ut ca 200-250 nye prosjekter på Kickstarter. Det blir nesten 3000 nye spill hvert år. I tillegg må du regne med alle spill som gis ut på spillfestivaler og i

butikkene. Så ja, det er ganske vanskelig å bryte gjennom i markedet som en liten utvikler, sier Schanke Olsen.

Svensson har samme oppfatning.

– Det er selvfølgelig ikke lett å komme inn på markedet, men det gjelder å være seriøs, kreativ, bruke det nettverket en har, og ikke minst aldri gå på akkord med kvalitet. Spillene testes ofte 100-200 ganger før de utgis. Det er en brettspillmesse i Essen hvert år, der det absolutt er mulig å bli synlig, selv for små forlag. Det er faktisk verre å komme inn på markedet i Norge, som styres av store bokkjeder, som ønsker seg store og færrest mulig leverandører.

Og noen pengemaskin er det ikke, selv om man klarer å få spillet sitt utgitt.

– Vi gjør dette på hobbybasis. Begge i Aporta Games er i full jobb innenfor helt andre områder. Det er vanskelig å leve av dette, men vi har det veldig gøy, avslutter Olsen. **UD**

BRETTSPILLENES PRIMÆRSJANGRE

• Mainstreampspill:

- Familiespill: Monopol, Risk, Candy Land
- Ferdighetsspill: Jenga, Operasjon, Twister
- Selskapsspill: Taboo, Pictionary, Apples to Apples
- Abstrakte spill: Damm, Sjakk, Tre på Rad

• Hobbyspill:

- Tematiske spill: Dune, Axis and Allies, Twilight Imperium
- Eurogames: Catan, Power Grid, Caylus
- Krigsspill: Advanced Squad Leader, Paths of Glory, Empires in Arms
- Abstrakte spill: YINSH, Ingenious, Blokus

Kilde: boardgamegeek.com

Fikk igjennom Israel-resolusjon

Med 123 stemmer vedtok Storsalen en resolusjon mot NTNUs mulige samarbeid med israelske universiteter.

TEKST: Tore Sandnes Becker, Silje Bjellvåg

ARKIVFOTO: Eivind Sponga

På Samfundsmøtet «Presidentvalget» vedtok Storsalen en resolusjon hvor det kreves at NTNU stanser kommunikasjonen med israelske universiteter angående det eventuelle samarbeidet om olje- og gassforskning.

Resolusjonen lyder som følger: «Studenter-samfundet i Trondhjem samlet til Samfundsmøte 5. november 2016 krever at NTNU stanser kommunikasjon med Technicon og eventuelle andre universitet om forskningssamarbeid angående olje- og gassutvinning Israel».

Frykter kompetansedeling

Resolusjonen ble vedtatt med 123 stemmer, ni stemte mot, og 40 personer avsto fra å stemme. Med vedtaket stiller Studentersamfundet seg bak en offentlige uttalelse adressert til NTNU på vegne av 12 000 medlemmer.

Det var Yvonne Langaas Ansnes som frontet resolusjonen på vegne av studentgruppen Stopp forskning for Israel.

– Vi stiller oss kritiske til at Gunnar Bovim sier teknologien ikke vil bli brukt i omstridte områder. Vi frykter et slikt samarbeid vil føre til at Israel bruker kompetansen til å frarøve naturressurser fra sine naboland, sa Yvonne Langaas Ansnes fra talestolen.

Dagen før Samfundsmøtet forsøkte leder Conrad Myrland i «Med Israel for fred» (Miff) å mobilisere NTNU-studenter til å stemme mot resolusjonsforslaget. Da det kom til voteringen var det lite som tilsa at Miff hadde maktet å mobilisere en opposisjon.

Samarbeid lagt på is

Fra talerstolen ble det påpekt at planene om et samarbeid mellom NTNU og israelske universiteter later til å være skrinlagt. Gjengsjef Fridtjof Klareng Dale bekreftet at det hadde kommet fram på onsdagsdebatten «Et apolitisk universitet», hvor Bovim deltok. Han påpekte likevel at rektoren under debatten uttalte at han ikke kunne utelukke et framtidig samarbeid.

Tidligere Samfundetleder Øyvind Bentås talte også i favør av resolusjonen. Han gikk opp på talerstolen for å kritisere Gunnar Bovim og hans lydighet til regjeringen.

– Lydige Bovim er et nyttig verktøy for den «blåblå regjeringen». En stemme for denne resolusjonen er en stemme mot løpegutten Bovim, og alle palestinere som lider i Midtøsten, uttalte Bentås til forsamlingen.

Uenighet i Styret

Etter et spørsmål fra salen kom det også fram at Samfundetsstyret ikke har kommet til enighet angående resolusjonen, og ønsket derfor ikke å uttale seg.

Styret ble senere på møtet kritisert for ikke å ha informert godt nok om resolusjonen. Samfundetleder Gabriel Qvigstad mente derimot at medlemmene var informert om resolusjonen via Facebooksiden til Studentersamfundet, en side som har over 29 000 følgere. **UD**

BAKGRUNN FOR RESOLUSJONEN

• Tidligere i sommer ble NTNU invitert sammen med Olje- og energidepartementet til Israel for å diskutere en eventuell forsknings-samarbeidsavtale.

• Det vakte umiddelbart reaksjoner, og flere i det pro-palestinske miljøet fryktet at en samarbeidsavtale kunne føre til en utvinning av petroleumsforekomster på okkupert palestinsk grunn.

• NTNU har ikke gått ut med at de skal samarbeide med noen israelske universitet.

• Gjennom resolusjonen signaliserer Studentersamfundet i Trondhjem at en dialog og et forskningssamarbeid mellom NTNU og israelske universiteter ikke er ønskelig.

Fitte, festival og feminisme

Hvordan et kjønnssegregerende arrangement kan bidra til likestilling.

KOMMENTAR

MARIA FURUHEIM

Journalist

Helgen 28. til 30. oktober gikk festivalen Feminalen av stabelen for tredje år på rad, med et konsept som har tiltrukket seg både positiv og negativ oppmerksomhet: den fronter nemlig utelukkende kvinnelige artister.

De vanligste argumentene man hører mot denne typen arrangementer er at de fungerer ekskluderende i sin ensretting, og dermed er sexistiske. At likestillingen i 2016 har kommet såpass langt at den er unødvendig. At festivaler ikke burde kvotere line-upen sin, men i stedet velge artister etter musikalsk dyktighet, uavhengig av kjønn. Dette er jeg selvsagt helt enig i. Ideelt sett hadde alle festivaler valgt band fullstendig uavhengig av alt annet enn talent. Det

sier jo seg selv. Og det er også det de fleste festivaler hevder å gjøre.

En av fem festival-artister er kvinner

Men når vi tar en titt på statistikken rundt artister som velges til festivaler, er det noe som skurrer: det er nemlig en overraskende liten andel av disse som er kvinner. Dagsavisen gjorde i 2015 en gjennomgang av norske festivaler, og fant ut at 80 prosent av headlinere til norske festivaler i 2015 var menn, eller band bestående av kun menn. Øyafestivalen i Oslo fikk internasjonal oppmerksomhet i 2011 da hele 90 prosent av artistene det året var menn. Øya har forbedret seg stort til dags dato, men Dagsavisens undersøkelse viser at musikk-Norge fremdeles har en enorm vektlegging på mannlige artister over kvinnelige.

En ond sirkel

Grunnene til denne skjevfordelingen kan være mange. At kvinnelige artister liksom ikke er dyktige nok

har blitt motbevist talløse ganger av artister som Susanne Sundfør, Ary, Bendik, og Izabell, og teller ikke engang som argument i dette århundret.

At det ikke finnes nok kvinnelige artister i Norge til å gi en rettferdig kjønnsfordeling, var blant annet argumentet som ble brukt av Øyas pressesjef Christian Østlie til Dagbladet i 2011. Dersom dette er tilfellet, har det i så fall en selvforsterkende effekt. For hvor mange kvinner i Norge ønsker å satse på musikken, dersom de vet at sjansen for å få store spillejobber er såpass små?

Det er her Feminalen kommer inn og gjør et viktig arbeid. Ikke bare viser line-upen deres at det ikke er mangel på enormt dyktige kvinnelige artister. De skaper også en scene som promoterer og hjelper kvinnelige artister på vei opp.

Undervekten av kvinner i dagens festival-Norge viser at Feminalen ikke er overflødig. Men forhåpentligvis vil den, med egen hjelp, en dag bli det.

ILLUSTRASJON: Astrid Bøhler

Nei – midtlivskrise er ikke alltid herk

Trenger du en pust i bakken? *Dagen i morgen* er midt i blinken en melankolsk høstkveld.

TEKST: Inga Stenoien FOTO: Cinéma

Aldring, filosofi, og lysten på livet er hovedingrediensene i Mia Hansen-Løves fransk-tyske film *L'Avenir - Dagen i morgen*. Beskrivelsen høres muligens kjedelig ut, og det er nok mange som vil se på filmen som et uendelig langt kaffeslabberas om det å bli eldre. Likevel kan man i aller høyeste grad være under fossilalder, og fortsatt se denne filmen.

Jeg innrømmer at jeg var litt skeptisk på hva som kom meg i møte da jeg entret kinosalen – jeg var omkranset av publikummere som alle hadde møtt opp ti minutter før reklamen, og kom til å tenke på at anmelderne som hadde gitt filmen femmere og seksere muligens ikke var studenter. Det viste seg derimot at både publikum og filmen var topp. I løpet av filmen var det ingen brå gnafselyder fra sidemannen, eller brå vendinger i handlingen.

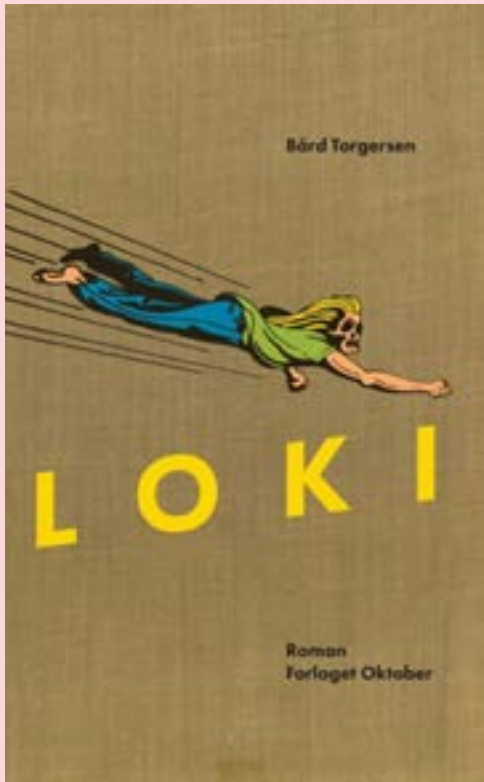
Som de fleste andre franske filmer er *Dagen i morgen* en såkalt tenkefilm. Det er en film man bør bruke litt tid på å prosessere, og se flere ganger for å få med seg arbeidet lagt i manuset. Filmene handler

om hvordan livet til en bastant kvinne i 50-årene (Isabelle Huppert) går sin gang etter at en del ting går skeis. På tross av at det er flere dramatiske hendelser blir de ikke skildret som livsendrende. Da tenker jeg for eksempel på at mannen forlater henne, og at moren hennes dør. Filmene gjør rett og slett ikke store katastrofer av relativt dagligdagse hendelser. Seeren får et innblikk i en kvinnes liv og relasjonene hennes til andre mennesker, uten noe spektakkel. Siden filmen tar seg tid til å skildre, får seerne tid til å slappe av, og jeg satt igjen med en ro i meg da rulleteksten kom opp.

I tillegg til at historien fikk en til å trekke på smilebåndet, var det svært gode skuespillerprestasjoner. Jeg kunne nesten ha droppet å lese underteksten bare for å få med meg alle detaljene lagt i selve scenebildet. Jeg satte pris på at det var mye usagt som likevel kom svært tydelig fram gjennom hver karakters væremåte. Hvis man kommer over frykten for å være alene i en kinosal med kun folk over femti, er dette en opplevelse alle burde få med seg.

Den vidunderlige og fryktinngytende nye verden

Bård Torgersen gir oss et kaotisk og urovekkende portrett av framtidens menneske.

TEKST: Emil Øversveen FOTO: Oktober Forlag

Hva vil kreves av mennesket i framtidens samfunn? Det er spørsmålet som stilles, og delvis besvares, i Bård Torgersens syvende roman, *Loki*. I boka møter vi tittelkarakteren, som flykter fra et stagnert Europa for å jage etter den teknologiske utviklingen i Asia. Som figur er Loki senkapitalismen inkarnert. Han dyrker det sterke og det moderne, avskyr det viljeløse og bakstreverske, og lever utelukkende for å tilfredsstille sine egne umiddelbare behov gjennom teknologi eller meningsløse forbruksvarer. Loki er, kort sagt, typen til å bestille en flaske Cava fra room-service og helle den i do etter et halvt glass. Et barn av Grandiosa, gullrekka og Gerhardsen, i en nyliberal samfunnsorden hvor det å forfølge sin egeninteresse ikke bare er tillatt, men et moralsk imperativ.

Samtidig viser Loki også en forkvaklet sympati for samfunnets svakeste. Tidlig i boken går han lange omveier for å få gitt en hundrelapp til en vaskerhjelp, og han kommer stadig med velmente råd til service-arbeidere som han mener «har det i seg»

å «gjøre noe bedre». På denne måten viser Torgersen at moderne veldedighet ikke er et alternativ til rovdyrkapitalismen, men snarere en integrert del av den. Det er slike innsikter som hever *Loki* over den platte modernitetskritikken boken lett kunne endt opp som.

Særlig opptatt er Loki av kunstig intelligens, og et av poengene han stadig kommer tilbake til er at dagens viljeløse europeere vil være ute av stand til å gjøre motstand mot framtidens maskiner. Selv er Loki rein vilje – rasjonell ved at han bruker alle mulige midler for å nå målene sine, irrasjonell fordi disse målene er tilfeldige og meningsløse. Denne uforutsigbarheten gjør Loki til et utmattende reisefølge. Torgersens setninger er korte og oppjagede, og legger seg så tett opptil Loki selv at det tidvis er vanskelig å puste. Boka er også ujevn, og når Torgersen i andre halvdel skurrer opp absurditetsnivået er det lett å falle av. Tålmodige lesere vil imidlertid finne en interessant og original roman om betingelsene for menneskelighet i et samfunn hvor alt som er fast kontinuerlig smelter om til luft.

Beskytt min sønn Owlboy

Den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves. *Owlboy* er bevist på at ordtakinget lever i beste velgående.

TEKST: Renate Sørgård FOTO: Pad Studio

Du er den stumme uglegutten Otus som prøver å gjøre ditt beste i hverdagen til tross for motgang fra dine omgivelser. Otus starter med enkle oppgaver, men etter hvert begynner problemene å hope seg opp, og Otus, sammen med kameraten sin Geddy, gjør sitt beste for å rydde opp. Dermed begynner din og Otus' reise ut i denne luftige og eventyrlige verdenen.

Det er to ting som slår meg med dette spillet. Det første er den utrolig detaljerte grafikken, der hvert eneste skjermbilde er en potensiell skrivebordsbakgrunn. Idet man flyr fra område til område ser man at himmelen i bakgrunnen endrer seg. Plutselig har alt fått et nydelig lillaskjær over seg, og i neste øyeblikk er det midt på svarte natta.

Det andre jeg legger merke til er hvor lett spillbarheten og kontrollene er. Du flyr, plukker opp objekter, og bruker kompisens din (som du også plukker opp) til å skyte. Du går fra å være innestengt i små huler og ganger, til å plutselig fly ut i åpen himmel til åpningskor av fredelig orkestermusikk.

Men det mest gripende med dette spillet er uten tvil historien. «Nei! La ham være i fred», skriker jeg inn i skjermen idet den strenge mentorfiguren legger ufortjent skyld på vår stille protagonist. Han framstår som skropelig og skjor, hulkende når mentoren gir ham tyn for at han ikke greier å fly. I mitt hode har jeg adoptert ham som min sønn og må beskytte ham fra alt ondt i verden.

Disse følelsene kommer av de utrolige detaljene de har lagt inn i gestene til karakterene, som gir dem så store personligheter. I et øyeblikk står Otus stille, før han ut av det blå begynner å tvinne tommeltotter. Et så enkelt element i karakteren gjør at jeg blir nitti prosent mer engasjert i ham. Dermed skjønner jeg godt at de har brukt ni år på dette mesterverket. Det eneste jeg kan komme på som hadde gjort dette spillet enda

bedre, er et oversiktskart over de enkelte stedene man har vært på.

Sju timer inn i spillet innser jeg at dette spillet ikke bare skal bli enda et konkludert spill i Steam-biblioteket mitt. Mitt mål med *Owlboy* nå, er at Otus kan bevise for landsbyen og mentoren sin at han er verdt noe.

Skrekk i teknologiens tid

Black Mirror snubler i sin tredje sesong, men imponerer når den legger fra seg skrekkfokuset.

TEKST: Henrik Delsbek FOTO: Netflix

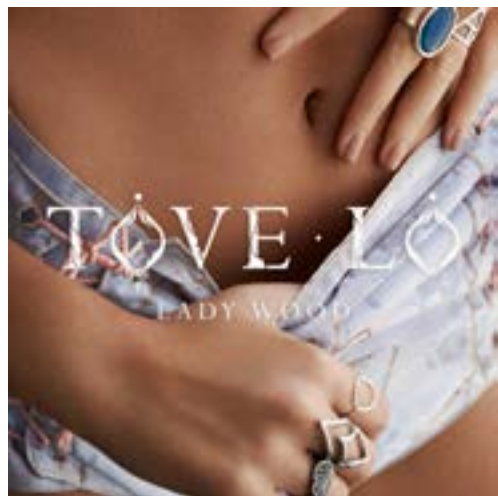
Teknologi er ganske skummelt. Komiker Charlie Brooker brukte det som et utgangspunkt da han skapte *Black Mirror*. Antologi-serien tar inspirasjon fra serier som *The Twilight Zone* og *Tales From The Crypt*, og hver episode fortelles som en enkeltstående historie innen science fiction-sjangeren. Det spesielle med denne sesongen er at den produseres av Netflix, og med det virker det som om budsjettet har økt et par hakk.

Serien er definitivt velprodusert. Dialogen er realistisk og fengende, lydbildet er variert og levende, og kinematografien er sterk. Det som virkelig hever serien er hvordan det blir noe mer enn en presentasjon av diverse teknologiske «what if»-scenarier og en advarende pekefinger. Skaperne bak serien er mer interessert i å vise hvordan teknologi kan utnyttes, enn hvordan den er farlig, noe som krever at det menneskelige settes i fokus. Dette hjelper av de sterke skuespillerprestasjonene som er tilstede i bortimot hver eneste episode.

Til tider blir dessverre tematikken for lik tidligere sesonger. Noen av episodene føles heller som de er laget for nye seere uten noe forhold til serien, noe som blir unødvendig på en plattform som Netflix, hvor alt uansett er tilgjengelig. I tillegg virker det som om flere av episodene, som for eksempel «Playtest», virker mer interessert i å leke seg med et detaljert narrativ enn å gjøre noe nytt. Noe som ikke nødvendigvis er en uting, men blant de andre episodene framstår den ganske substansløs.

Derfor er det kanskje ikke overraskende at de beste episodene er de som klarer å skille seg fra *Black Mirrors* etablerte image. «Nosedive» og «San Junipero» er to episoder som i mindre grad vektlegger skrekkfortelling, men som heller setter karakterene i fokus. Spesielt sistnevnte kommer sterkt ut av dette, og ender opp som en av årets beste tv-episoder. Hvis *Black Mirror* klarer å balansere tematikk like godt som den balanserer de ulike skrekkscenariene, går serien en lysende framtid i møte. Hvis ikke står den i fare for å bli mindre treffende enn den tidligere har vært.

Tove Lo - Lady Wood

Lite nyskapende samlebandspop.

TEKST: Edvard Tronstad FOTO: Island Records

Med debutalbumet *Queen of the Clouds* fra 2014, føyde Tove Lo seg inn i en lang rekke av svenske pop-musikere med stor internasjonal suksess. 2014 var et sterkt år i radio-popen, og mens de virkelig store EDM-artistene som Avicii og David Guetta begynte å spille på siste verset, kom det fram veldig mye nytt og interessant. Tove Lo var definitivt en del av denne overgangen med sin lekne «Habits (Stay High)», et prakteksempel på god pop-musikk. Når hun nå slipper sin oppfølgerplate, *Lady Wood*, er det dermed med en del forventninger hengende over seg. Dessverre kan jeg ikke si at disse blir oppfylt.

Albumet åpner med et tilsynelatende meningsløst intro-spor, før «Influence» tar over. Låten inneholder det meste av det man kan forvente seg på resten av platen, nemlig en lite engasjert vokalist over en ekstremt dyr produksjon.

Selve låtskrivingen er ikke ille. Absolutt ikke. Nesten alle låtene kunne stått veldig sterkt som egne singler. Hør for eksempel «Imaginary Friend» eller «Flashes» (ingen av dem er singler på platen), som begge følger pop-malen til punkt og prikke, og fungerer dødsbra med det. Problemet er den gjennomgående upersonlige følelsen som vokser og vokser jo lengre ut i platen man kommer. En stor mangel på organiske elementer, sjel, og innlevelse gjør lytteropplevelsen svært kjedelig, og etter hvert ender jeg opp like likegyldig som Lo selv høres ut.

Superhiten «Cool Girl» er bra, men dessverre ikke like bra som tidligere nevnte «Habits (Stay High)». Den bringer på ingen måte noe nytt til pop-verdenen med sine oppbrukte synth-lyder og tekst om å ikke ta et forhold alvorlig («let's not put a label on it»). Og da hjelper det lite at refrenget groover så pass mye som det gjør.

Det høres rett og slett ut som om Tove Lo har alt å tape på sin andre fullenger.

Trist Pike - Live in Leipzig

Hevnrockens flaggskip legger til kai.

TEKST: Even Steine FOTO: Bangles & Brass

Hevnrock-bandet Trist Pike er et forholdsvis nytt navn på den norske musikksenen, men de som holder et øye med Twitter har kanskje merket seg at bandet oppsto som et slags prosjekt mellom inter-nettpersonlighetene Eirik «Beasty Joyce» Kjøs Usterud og Svein Strømmen for en tid tilbake. Tidligere i år slapp de sin første låt, «Allerede Død», som også er blant de tre sporene på Trist Pikes første mini-EP, *Live in Leipzig*. Verdt å merke seg er at *Live* uttales *livv*, ikke *laiv*. Den ferske låta «Turist i Eget Liv», sammen med Dropopop-coveren «Knuste Drømmer» fullfører med dette EP-en. Den gir oss et innblikk i et dystert følelsesliv, tonesatt av elektronisk cyber-rock.

Trist Pike opererer i den grensesprengende sjangeren hevnrock, og selv om alt dette i og for seg høres ut som en konseptuell, morsom greie, låter det faktisk knalltøft. Selve musikken høres ut som New Order blanda med hard rock' n' roll, kjørt gjennom Windows 98. Jeg har virkelig aldri hørt noe lignende, verken fra inn- eller utland. Spesielt «Allerede Død», et takras av en låt, er en vill blanding av trist, morsom, dårlig, og bra.

Tekstene er også utprega triste, og dreier seg om løgn, svik, hevn, og død. Linjer som «Gleder meg til familien min kommer og spytter på graven min / Står og ler rundt kisten, sier Glad for at du er død ditt svin» river ganske godt, både i sjela og smilebåndet. Det er tilsynelatende lett å avskrive hele greia som ironisk og fjasete, men la deg ikke lure. Dette er rent midt-gull.

Trist Pike beviser med *Live in Leipzig* at de har mye å komme med utover bare humor, og representerer på mange måter en motpol til det meste av populærmusikk her på bjerget. Jeg gleder meg til å følge med på duoen videre: Etter alt å dømme blir dette veldig bra.

Alicia Keys - Here

Sterkt, inspirerende, og litt likt som før.

TEKST: Anna Voje FOTO: RCA Records

Here er Alicia Keys' sjette studioalbum, og ble sluppet 4. november. Albumet består av hele 16 spor, og 18 i deluxe-versjonen. Den 35 år gamle R&B- og soulartisten lagde albumet inspirert av hiphop fra sin ungdom, og sangen «The Gospel» ble produsert som en hyllest til hennes hjemby. Denne forkunnskapen bidro til å gi meg et enda sterkere inntrykk av tekstene.

Keys har etter to år med innspilling klart å skape et mesterverk. Låtene tar opp sterke og spennende temaer, og hun bruker den mektige stemmen sin til å forsterke budskapet i låtene. Albumet har en Afrika-inspirert helhet, hvor hun i mange av låtene bruker bongotrommer, klapping og knipsing som elementer.

Låta «In Common» ble sluppet som singel allerede 4. mai. Låta er beriket med en kraftig, behagelig bass kombinert med en eksotisk rytme og bongotrommer. Den 7. oktober ble singelen «Blended Family» sluppet, et mirakel av en låt. Låta klatret raskt oppover listen over «Keys' mest spilte låter, og kanskje kan det ha en sammenheng med at Asap Rocky etter to minutter med harmoni hopper inn og krydrer låta med sin behagelige stemme. Han synger først sammen med Keys, etterfulgt av å rappe et vers alene. Låta er en elegant sammensetning av to fantastiske artister, og må oppleves.

Hver låt setter igjen et eget inntrykk. I låta «Holy War» bruker hun musikken og stemmen sin for å uttrykke sine tanker om den syke verdenen vi lever i. Dette er nok en fantastisk låt som må lyttes til mens du spekulerer over omverdenen. Albumet skiller seg dog ikke veldig ut fra hennes tidligere album – det er et godt antall soul-låter med et par hits. Låtene kan for noen framstå som litt kjedelige, men er absolutt noe av det beste jeg har hørt innen R&B og soulmusikk.

ILLUSTRASJON: Erin Mari Fossey

Aleine i et folkehav

Å gå glipp av de beste musikkopplevelsene fordi du og vennene dine ikke deler smak, er jævlig bortkasta.

KOMMENTAR

LIVE SKARTVEIT
Journalist

Jeg står bakerst i lokalet. Jeg fikler intenst med mobilen, kikker opp med jevne mellomrom, ser meg rundt. Fikler litt mer. Der. Endelig starter konserten. Jeg kan slutte å oppdatere Facebook og late som om jeg venter på noen.

Jeg beveger meg framover. Ikke så langt at jeg er omringa av irriterende fulle folk som helst vil se opp i neseborene til vokalistene, men heller ikke så langt bak at jeg er omringa av irriterende fulle folk som gir faen i musikken og bare vil skråle. Jeg har elsket dette bandet siden jeg var 15. Da er det vel sama faen om ingen av vennene mine gjør det samme. For ikke misforstå. Jeg har venner. Opptil flere faktisk. Jeg trenger minst to hender for å telle dem alle.

Det er ganske bra. Dessverre kan jeg telle antall venner med noenlunde samme musikksmak som meg på mindre enn en hånd, og de bor for det meste i Oslo. Skal dette bety døden for mine musikalske opplevelser? Nei. Det gidder jeg ikke akseptere.

Jeg gikk på min første konsert på eget initiativ i niende klasse. Det var etter at jeg hadde grått i to år for å få lov til å se My Chemical Romance live. Den gleden fikk jeg aldri, men Paramore, de fikk jeg endelig se. Etter den tid har jeg vært på utallige konserter, for det mest dønn aleine. Jeg har vandra gjennom Øya uten en eneste venn seks år på rad. Siden jeg endelig ble gammel nok til å komme inn på «ordentlige» steder, har jeg vært i moshpiter, sittet ved bord bakerst i salen, og svaiet for meg selv i lykke. Av og til med venner, av og til uten. Det har egentlig lite å si. Jeg merker sjelden noe til hvem som står ved siden av meg.

I Norge er det generelt lite akseptert å dra på ting aleine. Samme hva det skal være, kino, konsert,

KKK-møter: Ikke kom uten en venn. Det er jo forståelig – det er generelt hyggeligere å gjøre ting med venner, enn uten. Ingen vil være den som bare kjenner verten på fest. Jeg merker det selv: Som en som drikker lite, og sosialiserer mindre, er det ikke alltid greit å føle seg som den eneste loneren i rommet.

Det er noe man rett og slett bare må lære seg å komme over. Angsten for å være aleine, og frykten for å føle at man er en trist person om man kommer uten fem venner, kan være vanskelig å takle. Like fullt tror jeg det er nyttig å lære seg å slå seg løs og være komfortabel i eget selskap.

Så når du scroller nedover Facebook, ser eventen, og tenker «Shit der skulle jeg vært, men ingen av vennene mine liker deathcore», skal du gjøre følgende: Finn jakka, skoene, og den levende rotta du skal ofre, sleng deg på bussen, og nyt musikken. Livet er for kort til å la andre folk stoppe deg fra ting som er gøy.

– Det skranter ikke på talenter i regionen

Det ble noen ekstra runder med overtidspizza på bookingansvarlig Markus Sletten da årets demoprogram til Trondheim Calling skulle velges ut.

TEKST: **Emilie Pedersen** FOTO: **Linea Bancel**

Hva er fokuset deres når dere booker artister? Har dere en spesiell visjon for festivalen?

Trondheim Calling er en musikkfestival og konferanse som på mange måter skiller seg ut blant andre musikkfestivaler. Hovedfokuset vårt er å feire ny musikk. Artistene som spiller på Trondheim Calling varierer fra de helt ferske bandene som har sin konsertdebut under festivalen, til de mer etablerte navnene som trondheimspublikummet kjenner godt til. Fellesnevneren er likevel alltid aktualitet, gjerne i form av nye utgivelser. Utover dette ønsker vi å sette sammen et program som representerer det enorme mangfoldet som norsk populærmusikk består av, både med tanke på sjangerspredning og geografi. Som den største musikkkonferansen i Midt-Norge har vi naturligvis et ekstra fokus på artister og musikklivet i regionen vår, men inkluderer også et bredt spekter av artister fra hele landet.

Utenom å være en festival hvor trondheimspublikummet kan oppleve et innholdsrikt konsertprogram, skal deltagelse på festivalen være et springbrett for artister og aktører som ønsker å satse på en karriere innenfor musikken. Hvert år strømmer internasjonale plateselskaper, managere, agenter, og festivalbookere til festivalen for å oppdage din neste favorittartist.

Hvordan har bookingarbeidet gått? Noe spesielt du gleder deg over, eller er stolt av?

For hvert år blir det lettere og lettere å booke artister, men desto vanskeligere å velge ut hvilke vi skal booke. Trondheim Calling har blitt en enormt ettertraktet festival å spille på og antall plasser i programmet tilsvarer bare en brøkdel av antall artister som ønsker å spille på festivalen. Det er utrolig givende for meg å jobbe med nye spennende artister, og jeg gleder meg spesielt til jeg kan se dem signere med et internasjonalt plateselskap eller headline de største festivalene i Norge. Av artistene som spiller under festivalen i 2017 er det mange jeg ser fram til å se. Noen av de meste spennende artistene vi har på programmet er definitivt post-metalbandet Dreamarcher og det 15 år gamle rap-geniet Wonder The Boy,

som begge er fra Trondheim. Ellers gleder jeg meg veldig til å se Norges kuleste rapper Ivan Ave, og er spent på å se og høre hvordan Sondre Lerche anno 2017 tar seg ut i denne relativt intime settingen.

Er nedleggelsen av Brukbar/Blæst et steg bakover for Trondheim Calling? Hvordan løser dere det?

Nedleggelsen av Brukbar/Blæst, og ikke minst Familien tidligere i år, har vært et slag i trynet for alle som jobber med musikk, både i Trondheim, men også langt utenfor kommunegrensen. For Trondheim Calling har Brukbar/Blæst vært en troverdig samarbeidspartner og hovedscene i tre år, og som plutselig har forsvunnet. Vi er en klubbfestival som inkluderer rundt ti ulike scener og klubber og står fritt til å flytte på oss fra år til år, men dette tapet har gjort at vi har måttet tenke annerledes rundt arrangementen av neste års festival. Likevel ser vi ikke på det som et steg bakover, vi må bare utvikle oss videre.

Kan vi forvente noe ekstra spennende i 2017?

Definitivt. Folk skal få oppleve å dra på festival på steder det aldri har vært arrangert festival på før. I tillegg har vi fire nye scener i 2017!

Lyden av 2017 – hva går det egentlig ut på?

Lyden av 2017 blir en kveld hvor vi i samarbeid med Samfundet skal presentere festivalens utvalgte demoartister. Dette blir en kveld hvor publikum skal være med å oppdage de beste nye artistene fra vår region. Blant tidligere års demoartister finner man nå etablerte navn som Bendik, The Fjords, Blomst, Broen og Highasakite. Her er en god mulighet for å se morgendagens headlinere før alle andre! Det blir til sammen tolv konserter fordelt på Klubben, Edgar og Knaus.

Ifølge ryktene er det rekordhøyt nivå på søkerne til årets demoprogram, stemmer det?

Ryktene stemmer. I år hadde vi enormt mange søkere, og denne gangen ble det noen ekstra runder

med overtidspizza før juryen endelig kom fram til de 15 utvalgte. Det er nesten synd at vi ikke kunne ta med flere når det var så mange kvalifiserte artister, men det er selvsagt bedre å ha for mange enn for få. Det vitner også om at det ikke skranter på talenter i regionen.

Navnene som er sluppet til demoprogrammet representerer vidt forskjellige sjangre. Er dere opptatte av allsidighet?

Juryen som plukker ut demoartistene ser først og fremst på kvaliteten på musikken, men tar også andre faktorer inn i beslutningen. Sjanger, kjønn, alder, og geografisk spredning er noen faktorer som betyr mye for den endelige sammensetningen av artister, men ikke på bekostning av kvaliteten på artistene som blir valgt ut. Det er viktig at programmet til festivalen representerer mangfoldet av musikk i regionen, og i Norge.

Hva tenker du om musikklivet i Trondheim ellers? Er det vanskelig for unge artister å slippe til?

Trondheim har et meget spennende musikkliv. Med alle musikkstudiene man finner i Trondheim i omegn, samt miljøene rundt Uffa, Isak og Samfundet, dukker det opp nye spennende artister hvert år. Det beste er at disse artistene ofte har en særegen tilnærming til musikken de jobber med, som man ikke finner i for eksempel Bergen og Oslo. Det som kan være en utfordring er at veldig mange unge musikere som etablerer seg i Trondheim, velger å flytte ut av byen like etter studiene er fullført. Man tenker fort at det er lettere å lykkes som artist i en større metropol som Oslo, men glemmer at man da er nødt til å rope høyere for å få oppmerksomhet. Det er ingen by i Norge som har like mange vellykkede musikere og artister som Oslo, men det er heller ingen byer i Norge som har like mange talenter som har gitt opp musikken.

UD

KVISS

KVISSMESTRE:
Live Skartveit og Christian Høkaas
Spørsmål og kommentarer kan sendes til
kviss@studentmediene.no

SPØRSMÅL:

1. Hva er en balalaika?
2. Hva er en balaklava?
3. Hva er en baklava?
4. Hva heter den kommende konsollen til Nintendo?
5. I hvilken manga-serie følger vi saianen Goku?
6. Hva er måleformen for hastigheter i forhold til lydhastigheten?
7. Hvilken russisk forfatter skrev romanen *Brødrene Karamasov*?
8. Hvor legges den svært omdiskuterte oljeledningen DNB og Olje-fondet har blitt kritisert for å være bidragsyter til?
9. Hva heter motstanderen til Magnus Carlsen i det kommende verdensmesterskapet i sjakk?
10. Hvor mange prosent stemte ved studenttingsvalget i Trondheim?
11. Hvilken stat er Donald Trump født og oppvokst i?
12. Hvilke farger har det estiske flagget?
13. Hva heter predikanten som ble hardt angrepet i Brennpunkt-episoden «Pengepredikanten»?
14. Hvor mange bein består et voksent menneske av?
15. Hva er avbildet i logoen til nettleseren Safari?
16. Chris Pratt er en av ytterst få som har tre ulike Lego-figurer basert på seg. Dette er for filmene *Guardians of the Galaxy*, *The LEGO Movie* og ... ?
17. Hva heter den amerikanske romsonden som forlot solsystemet i 2013?
18. Hva het Studentersamfundet i Trondhjems aller første formann?
19. Norske flaggermuser føder sine unger i hvilken årstid?
20. Hva er Vaporwave?

SVAR:

1) Et russisk strengeinstrument 2) Finlandshette 3) Dessert av tyrkisk opprinnelse 4) Nintendo Switch 5) *Dragon Ball* 6) Mach 7) Fjodor Dostojevskij 8) indianerreservatet Standing Rock i Nord-Dakota 9) Sergey Karjakin 10) 8 prosent 11) New York 12) Blått, sort og hvitt 13) Jan Hanvold 14) 206 15) Et kompass 16) *Jurassic World* 17) Voyager 1 18) Edgar Bonsak Schieldrop 19) Sommer (juni og juli) 20) En musikkssjanger

TELL POENGENE DINE OG FINN UT HVILKEN PRESIDENT/STATSLEDER DU ER:

0 - 3 POENG:
Kim Jong-il

12 - 15 POENG:
Barack Hussein (Obama)

4 - 7 POENG:
George W. Bush

16 - 19 POENG:
Gro Harlem Brundtland

8 - 11 POENG:
Saddam Hussein

20 POENG:
Adolf Hitler

Kulturkalenderen

Drunrullekakene
08.11 - 22.11

TIRSDAG 8. NOVEMBER

Valgvake

Klokka 22.00, Samfundet: Kom og feir at tide-nes shitshow endelig er over.

ONSDAG 9. NOVEMBER

Cora Sandel: En hemmeligholdt sensur

Klokka 19.00, Suhmhuset: I 1997 kom Cora Sandels Alberte-trilogi ut på nytt. Hvorfor? Fordi man fant ut at gjenutgivelsene stadig reproduserte samme sensurerte versjon publisert siden det nazistiske okkupasjonsregimet. Vedder en hundrings på at det blir en eller annen feministvinkling på dette foredraget. Vedder du imot?

Livstid

Klokka 23.59, Samfundet: Stanken av crust-punkere er så sjelden på Samfundet at det nesten kan anses som forfriskende. Livstid er en enda så liten norsk sensasjon, i den grad crustpunkband kan bli sensasjoner. Finn fram denimvesten, de stramme svarte jeansene og Discharge-patchene og la være å dusje uka i forveien, bare sånn for å være sikker på at du passer inn.

TORS DAG 10. NOVEMBER

Hva skjer i Tyrkia?

Klokka 19.30, Litteraturhuset: Kuppforsøk. Arrestasjoner av opposisjonsledere. Syriakrig. Og hvem eller hva er egentlig Gülen? Hva er det som skjer, egentlig, er kanskje et spørsmål du stiller deg selv. Jeg stiller meg det spørsmålet minst en gang daglig, riktignok ikke nødvendigvis med Tyrkia i tankene. Men det har skjedd det og, og denne kvelden kan jeg endelig få svar.

FREDAG 11. NOVEMBER

Pubsjakk

Klokka 18.30, Work-Work: Dersom du er over gjennomsnittlig interessert i sjakk, kan du få sjakk både opp og i mente denne fredagskvelden. Svartlamon sjakkklubb arrangerer turnering samtidig som VM-partiet mellom Carlsen og Karjakin vises på storskjerm. Ingen klubb-medlemskap nødvendig, men formodentlig må du kunne en ting eller to, iallfall om du skal ha sjangs på premie. Forhåndspåmelding.

LØRDAG 12. NOVEMBER

Vandring i Nidarosdomens kjeller

Klokka 11.00, Nidarosdomen: Halloween er over, men dersom du er en av dem som ikke får nok av død og fordervelse, kan du på denne omvisninga blant annet se et skelett fra 1000-tallet.

Stein Torleif Bjella

Klokka 22.00, Samfundet: Fyren med skjegget som alle ser ut til å digge grenseløst, besøker det Runde røde.

SØNDAG 13. NOVEMBER

Litterær vandring: Koimnelige forfattere

Klokka 13.00, Litteraturhuset: Muligens ment som en aldri så liten opprettelse etter vår store felles Cora Sandel-skam (se til venstre), inviterer Litteraturhuset og historiker Terje Bratberg til en byvandring i fotspora til forfattere av det svake kjønn. Annet! Jeg mener det annet kjønn! Host.

MANDAG 14. NOVEMBER

Hatha Yoga

Klokka 18.00, Prinsens gate 53: Eksamen nærmer seg med stormskritt, og for å bøte på nervene kan du prøve deg på en blanding av *ashtanga*- og poweryoga, og lære deg både *asanas* som skal skape harmoni mellom kropp og pust, og *pranayama* for å åpne energikanalene og oppleve større livskraft. Er dette helt gresk for deg? Meg og.

Mannlig, herlig, sterk III

Klokka 20.00, Øysteinsalen, Erkebispegården: Er korsang feminint? Det skulle man iallfall tro etter tittelen på Trondheims Studentersangforenings nye konsert å dømme, for her høres det virkelig ut som de har noe å bevise.

TIRSDAG 15. NOVEMBER

Trondheim Dokumentarfestival

Klokka 19.00, Dokkhuset/Litteraturhuset: Dokumentarfestivalens første dag sparkes i gang med debatt om USA etter valget. Etterpå vises det film om Zlatan, før det blir åpningsfest på Litteraturhuset.

ONSDAG 16. NOVEMBER

Danseshow med NTNUI Dans og S. Møller

Klokka 19.00, Samfundet: Jeg synes dansing er kleint, både å se på og å utføre selv. Men er du ikke like klein, keitete og hvit som meg, kan dette sikkert være artig.

TORS DAG 17. NOVEMBER

Professor på kafé #3

Klokka 19.00, Litteraturhuset: Tydeligvis går professorer på kafé, de og. Dette er til og med tredje gang det skjer. Nils Baass er - du gjetta riktig - professor, helt siden 1974 faktisk, i intet mindre enn matematikk. Personlig har jeg aktivt prøvd å unngå matte siden treeren på R1-eksamen i 2011, men denne settinga virker såpass uformell og lite skremmende at jeg faktisk vurderer å stikke innom.

Trenger vi fotografer?

Klokka 20.00, Fotofagskolen: Er det noen som husker den gangen bildet av en lettere forskremt Obama i limousinen på vei til Rådhuset for å motta Nobels krigspris, vant årets pressefoto? Med det i mente stiller Dokumentarfestivalen et høyst betimelig spørsmål: Trenger vi egentlig pressefotografer? Torry Pedersen og Bernt Olufsen, henholdsvis nåværende og tidligere sjefsredaktør i VG, tar debatten.

FREDAG 18. NOVEMBER

Hedvig Mollestad Trio + Pentagram

Klokka 21.00, Verkstedhallen: Kanskje nedleginga av Brukbar/Blåst ikke var det verste som kunne skjedd. Det førte iallfall til at konserten med Pentagram blei flytta til samme dag og sted som Hedvig Mollestad Trio. Tung rocke-jazz og tung doom-metal om hverandre denne kvelden, altså.

LØRDAG 19. NOVEMBER

Kraftstasjon #1

Klokka 18.00, TBA: Trondheims klubbscene er like død som et postapokalyptisk landskap. Hva skal man gjøre med det? Svaret er selvsagt en god, gammeldags rave. Kom og dans i ruinene av Trondheims uteliv, men vær rask: Billettsalget er allerede i gang og plassen begrensa.

Festmøte: Nintendo

Klokka 19.00, Samfundet: Nå kan du endelig finne fram Yoshi-kostymet du har liggende, eller på annet vis få utløp for din påtatte nostalgi for en periode der du knapt var ute av bleiene.

SØNDAG 20. NOVEMBER

Apokalypse, nå!

Klokka 19.00, Samfundet: Ingenting er som lukta av napalm uteliv i november. Ikonisk klassiker vises i Storsalen.

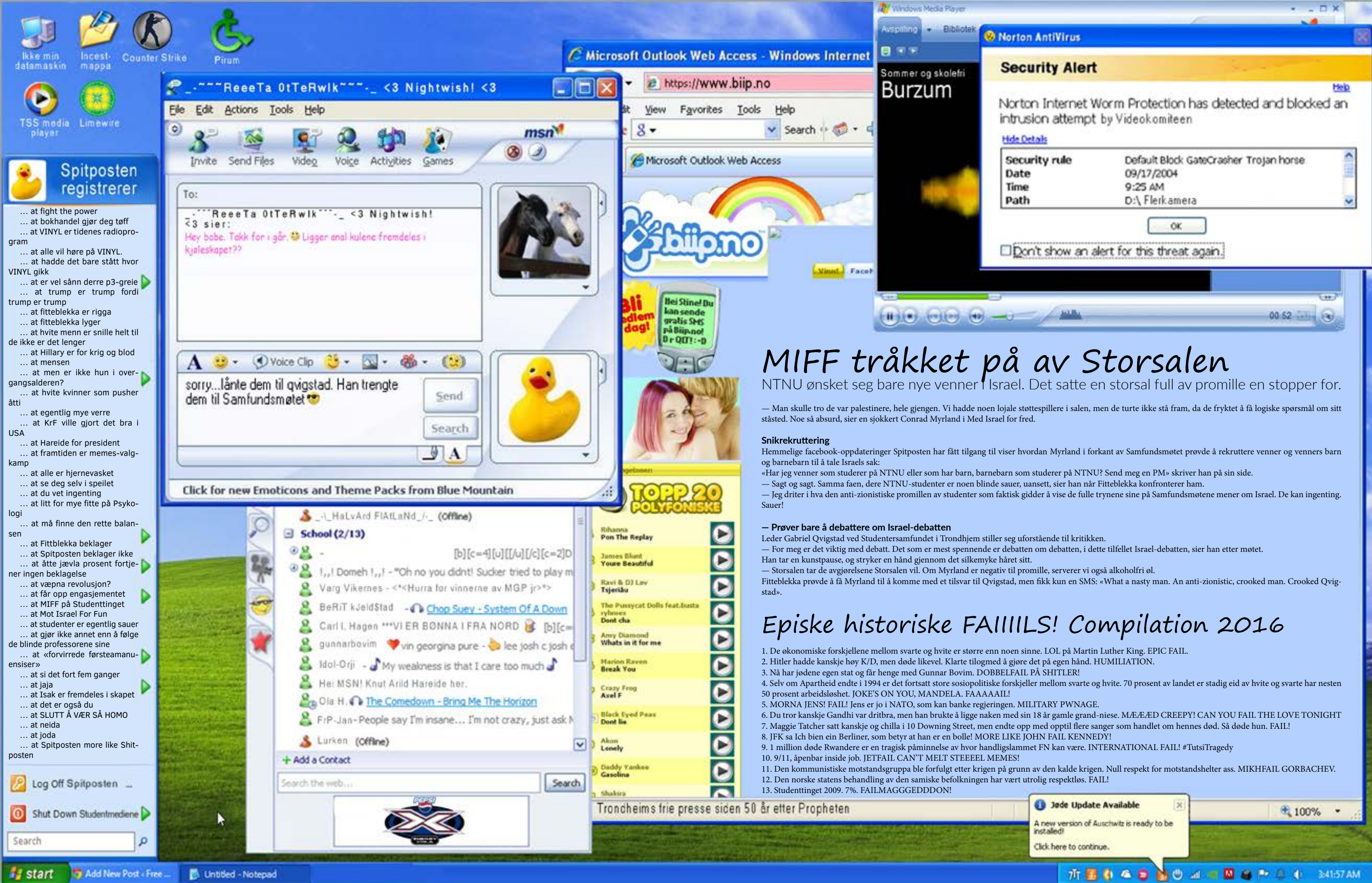
MANDAG 21. NOVEMBER

Blåmandag

Klokka 05.30, en lesesal nær deg: Bli med Nina og Stine for å dyrke mandagsbluesen ved å stå opp abnormt tidlig. Drikk gjerne fem øl for mye kvelden før for ekstra blues-effekt.

TIRSDAG 22. NOVEMBER

Studentavisdustene disker opp semesterets siste Dusk, før du skal ut til eksamensdyst. Med andre ord er dette siste tirsdagen du trenger å lese en irriterende kulturkalender som du mistenker er skrevet vel så mye for undertegnede underholdnings skyld, som for å opplyse lesere om hva som faktisk skjer i byen.

- ... at fight the power
- ... at bokhandel gjør deg tøff
- ... at VINYL er tidenes radioprogram
- ... at alle vil høre på VINYL.
- ... at hadde det bare stått hvor VINYL gikk
- ... at er vel sånn derre p3-greie
- ... at trump er trump fordi trump er trump
- ... at fitteblekka er rigga
- ... at fitteblekka lyger
- ... at hvite menn er snille helt til de ikke er det lenger
- ... at Hillary er for krig og blod
- ... at mensen
- ... at men er ikke hun i overgangsalderen?
- ... at hvite kvinner som pusher åtti
- ... at egentlig mye verre
- ... at KrF ville gjort det bra i USA
- ... at Hareide for president
- ... at framtiden er memes-valgkamp
- ... at alle er hjernevasket
- ... at se deg selv i speilet
- ... at du vet ingenting
- ... at litt for mye fitte på Psykologi
- ... at må finne den rette balansen
- ... at Fittblekka beklager
- ... at Spitposten beklager ikke
- ... at åtte jævla prosent fortjener ingen beklagelse
- ... at væpna revolusjon?
- ... at får opp engasjementet
- ... at MIFF på Studenttinget
- ... at Mot Israel For Fun
- ... at studenter er egentlig sauer
- ... at gjør ikke annet enn å følge de blinde professorene sine
- ... at «forvirrede førsteamanuensiser»
- ... at si det fort fem ganger
- ... at jaja
- ... at Isak er fremdeles i skapet
- ... at det er også du
- ... at SLUTT Å VÆR SÅ HOMO
- ... at neida
- ... at joda
- ... at Spitposten more like Shitposten

MIFF tråkket på av Storsalen

NTNU ønsket seg bare nye venner i Israel. Det satte en storsal full av promille en stopper for.

— Man skulle tro de var palestiniere, hele gjengen. Vi hadde noen lojale støttespillere i salen, men de turte ikke stå fram, da de fryktet å få logiske spørsmål om sitt ståsted. Noe så absurd, sier en sjokkert Conrad Myrland i Med Israel for fred.

Snikrekruttering
Hemmelige facebook-oppdateringer Spitposten har fått tilgang til viser hvordan Myrland i forkant av Samfundsmøtet prøvde å rekruttere venner og venners barn og barnebarn til å tale Israels sak:
«Har jeg venner som studerer på NTNU eller som har barn, barnebarn som studerer på NTNU? Send meg en PM» skriver han på sin side.
— Sagt og sagt. Samma faen, dere NTNU-studenter er noen blinde sauer, uansett, sier han når Fitteblekka konfronterer ham.
— Jeg driter i hva den anti-zionistiske promillen av studenter som faktisk gidder å vise de fulle trynene sine på Samfundsmøtene mener om Israel. De kan ingenting. Sauer!

— **Prøver bare å debattere om Israel-debatten**
Leder Gabriel Qvigstad ved Studentersamfundet i Trondhjem stiller seg uforstående til kritikken.
— For meg er det viktig med debatt. Det som er mest spennende er debatten om debatten, i dette tilfellet Israel-debatten, sier han etter møtet.
Han tar en kunstpause, og stryker en hånd gjennom det silkemyke håret sitt.
— Storsalen tar de avgjørelsene Storsalen vil. Om Myrland er negativ til promille, serverer vi også alkoholfri ol.
Fitteblekka prøvde å få Myrland til å komme med et tilsvaer til Qvigstad, men fikk kun en SMS: «What a nasty man. An anti-zionistic, crooked man. Crooked Qvigstad».

Episke historiske FAILLS! Compilation 2016

1. De økonomiske forskjellene mellom svarte og hvite er større enn noen sinne. LOL på Martin Luther King. EPIC FAIL.
2. Hitler hadde kanskje høy K/D, men døde likevel. Klarte tilogmed å gjøre det på egen hånd. HUMILIATION.
3. Nå har jødene egen stat og får henge med Gunnar Bovim. DOBBELFAIL PÅ SHITLER!
4. Selv om Apartheid endte i 1994 er det fortsatt store sosiopolitiske forskjeller mellom svarte og hvite. 70 prosent av landet er stadig eid av hvite og svarte har nesten 50 prosent arbeidsløshet. JOKE'S ON YOU, MANDELA. FAAAAAIL!
5. MORN JENS! FAIL! Jens er jo i NATO, som kan banke regjeringen. MILITARY PWNAGE.
6. Du tror kanskje Gandhi var dritbra, men han brukte å ligge naken med sin 18 år gamle grand-niese. MÆÆÆD CREEPY! CAN YOU FAIL THE LOVE TONIGHT
7. Maggie Thatcher satt kanskje og chilla i 10 Downing Street, men endte opp med opptil flere sanger som handlet om hennes død. Så døde hun. FAIL!
8. JFK sa Ich bien ein Berliner, som betyr at han er en bolle! MORE LIKE JOHN FAIL KENNEDY!
9. 1 million døde Rwandere er en tragisk påminnelse av hvor handligslammet FN kan være. INTERNATIONAL FAIL! #TutsiTragedy
10. 9/11, åpenbar inside job. JETFAIL CAN'T MELT STEEEEL MEMES!
11. Den kommunistiske motstandsgruppa ble forfulgt etter krigen på grunn av den kalde krigen. Null respekt for motstandshelter ass. MIKHEFAIL GORBACHEV.
12. Den norske statens behandling av den samiske befolkningen har vært utrolig respektløs. FAIL!
13. Studenttinget 2009. 7%. FAILMAGGEDDDON!

Troncheims frie presse siden 50 år etter Propheten

Endelig en matkasse for studenter !

“Studentkassen er den rimeligste kassen på markedet.”

Dagbladet.no

kun **299,-**

Bestill idag på **MATTID.no**